

ET

ET

ET

EUROOPA KOMISJON

Brüssel 21.12.2010
KOM(2010) 781 lõplik

2010/0377 (COD)

Ettepanek

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV

ohtlike ainetega seotud suurõnnetuse ohu ohjeldamise kohta

SEK(2010) 1590 lõplik
SEK(2010) 1591 lõplik

SELETUSKIRI

1. ETTEPANEKU TAUST

Ettepaneku põhjused ja eesmärgid

Ohtlike ainetega seotud suurõnnetuste ohu ohjeldamist käsitleva direktiivi 96/82/EÜ (edaspidi „Seveso II direktiiv”) eesmärk on hoida ära suurõnnetusi, mis on seotud I lisa loetletud ohtlike ainete (või nende segude) suurte kogustega, ning piirata kõnealuste õnnetuste tagajärgede ulatust inimeste ja keskkonna jaoks. Kontrollimine toimub direktiivi kohaselt astmelisena – mida suuremad on ainete kogused, seda rangemad on eeskirjad.

Direktiivi tuleb muuta direktiivis viidatud ELi ohtlike ainete klassifitseerimise süsteemis tehtud muudatuste tõttu. Seepärast otsustati 2008. aastal algatada põhjalikum direktiivi läbivaatamine, sest selle struktuur ja põhinõuded on jäänud põhiliselt samaks juba vastuvõtmisest saadik. Kuigi läbivaatamine on näidanud, et üldiselt on praegused sätted eesmärgikohased ning suuremaid muudatusi vaja ei ole, leiti siiski, et mitmes valdkonnas oleksid väiksemad muudatused asjakohased, selleks et täpsustada ja ajakohastada teatavaid sätteid ning parandada nende rakendamist ja jõustamist, säilitades samas tervise- ja keskkonnakaitse olemasoleva taseme või tõstes seda veidi.

Direktiivi ettepanek on mõeldud nimetatud küsimuste käsitlemiseks.

Üldine taust

Ohtlike ainetega seotud tööstusõnnetustel on sageli väga tõsised tagajärjed. Sevesos, Bhopalis, Schweizerhalles, Enschedes, Toulouse'is ja Buncefieldis toimunud suurõnnetuses on hukkunud palju inimesi, need on kahjustanud keskkonda ja läinud maksma miljardeid eurosid. Need õnnetused on näidanud, kui oluline on poliitilisel tasandil riskid ära tunda ja võtta asjakohased ennetavad meetmed kodanike ja kogukondade kaitsmiseks.

Seveso II direktiiv, mis hõlmab ligikaudu 10 000 ettevõtet ja asutust Euroopa Liidus, on aidanud kaasa keemiaõnnetuste tõenäosuse vähendamisele ja nende tagajärgede leevendamisele. Praegust kõrget kaitsetaset tuleb aga säilitada ja võimaluse korral veelgi tõsta.

Ettepaneku valdkonnas kehtivad õigusnormid

Praegu kohaldatavad õigusnormid kehtestati Seveso II direktiiviga. Nimetatud õigusnormid on vaja läbi vaadata.

Kooskõla Euroopa Liidu muude põhimõtete ja eesmärkidega

Seveso II direktiivi läbivaatamise peamine põhjus on selle I lisa vastavusse viimine määrusega (EÜ) nr 1272/2008, mis käsitleb ainete ja segude klassifitseerimist, märgistamist ja pakendamist (*classification, labelling and packaging*, edaspidi „CLP-määrus”) ning millega muudetakse praeguses Seveso II direktiivis viidatud

direktiive 67/548/EMÜ ja 1999/45/EÜ ning tunnistatakse need kehtetuks. CLP-eeskirjad jõustuvad 1. juunil 2015.

2. **KONSULTEERIMINE HUVITATUD ISIKUTEGA JA MÕJU HINDAMINE**

Konsulteerimine huvitatud isikutega

Viimase kahe aasta jooksul toimunud läbivaatamise käigus peeti sidusrühmadega (ettevõtjad, ettevõtjate ühendused, vabauhendused, liikmesriikide pädevad asutused) mitmel viisil konsultatsioone, mis hõlmasid kõigile sidusrühmadele suunatud veebipõhist küsitlust, arutelusid liikmesriikide pädevate asutustega pädevate asutuste komitee korrapärastel koosolekutel ja seminaridel, arutelusid I lisa vastavusseviimise üle eri sidusrühmade esindajatest koosnenud ning liikmesriikide ja vabauhenduste tööstus- ja keskkonnaeksperte kaasanud tehnilises töörühmas (tehniline aruanne on avaldatud keskkonna peadirektoraadi veebisaidil) ning sidusrühmade nõustamiskoosolekut 9. novembril 2009 Brüsselis, millel osales ligikaudu 60 liikmesriikide ja Euroopa tööstus- ja keskkonnavaldkonna vabauhenduste ja ka ettevõtjate esindajat ja mille tulemusel saadi umbes 50 kirjalikku esildist.

Poolte ühise arusaama kohaselt direktiiv suuri muudatusi ei vaja. Põhimõtteliselt toetati sätete edasist täpsustamist ja ajakohastamist, kuigi konkreetse sisu osas läksid arvamused lahku.

Üksikasjalikumate teavete võib leida mõjuhindangu aruandest ja keskkonna peadirektoraadi veebisaidilt <http://ec.europa.eu/environment/seveso/review.htm>.

Ekspertiarvamuste kogumine ja kasutamine

Direktiivi läbivaatamise käigus viisid välistöövõtjad läbi rea uuringuid. Muu hulgas hinnati kahe uuringu raames direktiivi tõhusust ning kahe uuringuga toetati erinevate poliitikavalikute majandusliku, sotsiaalse ja keskkonnamõju hindamist. Arvesse võeti ka liikmesriikide iga kolme aasta järel esitatavate rakendusaruannete tähelepanekuid.

Üksikasjalikum teave on esitatud mõjuhindangu aruandes ja keskkonna peadirektoraadi veebisaidil <http://ec.europa.eu/environment/seveso/review.htm>.

Mõju hindamine

Mõjuhindangus käsitletud peamised probleemid olid seotud I lisa ja CLP-määruse ühtlustamisega ning direktiivi reguleerimisalaga, mis oli põhiküsimus. Viimasega seonduvad võimalikud muudki muudatused I lisa ja menetlus I lisa kohandamiseks edaspidi. On teisi üldsuse teavitamise ja teabehaldussüsteemide ning maakasutuse planeerimisega seotud küsimusi, mille puhul senine rakendamise kogemus on näidanud teatavaid võimalusi täiustusteks või uute nõuete kehtestamiseks, ning muid üksikasjalikke sätteid, mida saaks täpsustada või ajakohastada, et mõnel juhul kajastada paremini senist tavapärasest tegevust.

Mõju hindamise käigus analüüsiti üsna mitut valikuvõimalust, et määratleda eespool nimetatud küsimuste lahendamiseks majanduslikult tasuv meetmete pakett. Mõjuhindangu põhjal soovib komisjon teha direktiivis järgmised suuremad muudatused:

I lisa vastavusseviimiseks ei ole võimalik lihtsalt viidet muuta või kohandada vana klassifitseerimissüsteemi kanded ühekaupa CLP-määrusega, sest terviseriskide puhul ei vasta vanad klassifitseerimiskategooriad „mürgine” ja „eriti mürgine” CLP 1.–3. kategooria akuutsele toksilisusele, mis on omakorda jagatud erinevate kokkupuuteviiside järgi (suukaudne, nahakaudne ja sissehingamine). Probleeme tekitab ka ainete CLP-määruse kohane klassifitseerimine või ümberklassifitseerimine edaspidi, mis automaatselt mõjutab Seveso õigusaktide reguleerimisala. Komisjon soovib valikuvõimalust, mille puhul sarnaselt teiste valikutega on mõju reguleerimisalale väga väike ning millega säilitatakse kõrge kaitsetase ja võetakse arvesse kõige tõenäolisemaid ja olulisemaid kokkupuuteviise suurõnnetuse puhul. Et lahendada vastavusseviimise käigus tekkivad sellised olukorrad, kus suurõnnetusohhtlikud/suurõnnetusohuta ained kas hõlmatakse direktiiviga või jäetakse sellest välja, soovib komisjon parandusmehhanismide paketti, mille kohaselt I lisa kohandatakse delegeeritud õigusaktide abil.

Seoses üldsuse teavitamise ja muu seonduvaga soovitatakse suurendada teabe mahtu ja kvaliteeti, samuti parandada teabe kogumise, haldamise, avaldamise, ajakohastamise ja jagamise tõhusust ja sujuvust. See aitab direktiivi Århusi konventsiooniga paremini vastavusse viia sellistes valdkondades, nagu juurdepääs teabele, avalikkuse kaasamine otsustamisse ja õiguskaitse kättesaadavus keskkonnaküsimustes, ajakohastada menetlused ning võtta arvesse teabehaldussüsteemide (nt Interneti) arengut ja jätkuva pingutusi suurendada ühise keskkonnateabe süsteemi algatuse ja INSPIRE direktiivi (2007/2/EÜ) tõhusust.

Ülejäänud soovitatud muudatused on suhteliselt ebaolulised kehtivate sätete tehnilised kohandamised.

Tervikuna tähendaks kavandatud muudatuste tegemine direktiivi mõõdukalt kohandamist, mis ei mõjutaks oluliselt kaitsetaset ega kaasnevaid kulusid. Nimetatud kulud oleksid direktiivi jõustamise kogukuludega võrreldes väikesed.

Käesolevale ettepanekule on lisatud mõjuhindang.

3. ETTEPANEKU ÕIGUSLIK KÜLG

Kavandatud meetmete kokkuvõte

Ettepaneku eesmärk on vaadata direktiiv läbi, et viia see vastavusse CLP-määrusega, samuti täpsustada ja parandada teatavaid sätteid ja lisada uusi, et tagada õigusaktide parem ja järjekindlam kohaldamine ja jõustamine kõrge kaitsetaseme saavutamiseks, lihtsustades samal ajal võimaluse korral õigusnorme ja vähendades halduskoormust.

Õiguslik alus

Direktiivi põhieesmärk on keskkonna kaitsmine. Seepärast põhineb ettepanek ELi toimimise lepingu artikli 192 lõikel 1.

Subsidiaarsuse põhimõte

Subsidiaarsuse põhimõtet kohaldatakse ettepaneku selles osas, mis ei kuulu ELi ainupädevusse.

Liikmesriikidel ei ole võimalik ettepaneku eesmärgi piisaval määral saavutada, sest Seveso II direktiiviga seatakse sihid ja eesmärgid suurõnnetuste vältimiseks ja kontrolli alla võtmiseks kogu Euroopa Liidus. Ka käesolev ettepanek lähtub samast põhimõttest. Lisaks võib suurõnnetuse mõju sageli olla piiriülene. Õnnetuste tagajärjed võivad kahjustada kõiki liikmesriike ning seepärast peavad kõik võtma meetmeid, mis võimaldaksid vähendada elanike ja keskkonna ohustatust igas liikmesriigis.

Ettepaneku eesmärgi aitavad paremini saavutada ühenduse tasandi meetmed, et vältida oluliselt erinevat kaitsetaset eri liikmesriikides, kuna erinevuse tulemuseks võiksid olla konkurentsimoonutused. Ettepanekus on jäetud otsustusõigus rakendamise, täitmise tagamise ja jõustamise üksikasjade üle asjaomastele asutustele.

Seepärast on ettepanek kooskõlas subsidiaarsuse põhimõttega.

Proportsionaalsuse põhimõte

Ettepanek on proportsionaalsuse põhimõttega kooskõlas järgmistel põhjustel. Selles on järgitud eesmärkide püstitamisel Seveso II direktiivi põhimõtteid ning jäetud liikmesriikidele piisavalt vabadust otsustada seatud eesmärkide saavutamise viiside üle. Uute sätetega ei ole mindud nimetatud eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale ning säilitatud on praegune proportsionaalne lähenemisviis, mille puhul kontrollimise rangus sõltub ettevõttes oleva ohtliku aine kogusest.

³³²

Õigusakti valik

Kavandatud õigusakt on direktiiv. Võttes arvesse asjaolu, et kehtivates õigusaktides on sätestatud ühenduse eesmärgid, kusjuures liikmesriigid võivad valida nende täitmiseks kohased meetmed, on parim õiguslik vahend direktiiv. Pidades silmas muudatuste laadi ja ulatust, võrreldes kehtiva direktiiviga, ei oleks läbivaatamine muutmisdirektiivi või ümbersõnastamise kujul asjakohane. Seega tehakse ettepanek võtta vastu uus direktiiv.

4. MÕJU EELARVELE

Ettepanek ei mõjuta ühenduse eelarvet.

5. TÄIENDAV TEAVE

Lihtsustamine

Mõned ettepaneku aspektid peaksid aitama tarbetut halduskoormust vähendada, kuna nendega soodustatakse liikmesriikide tasandil kooskõlastatud kontrollimist ja suuremat integreeritust teabe- ja menetlusnõuetes ning lihtsustatakse ja ühtlustatakse rakendusaruannetele esitatavaid nõudeid, et võtta kasutusele laiapõhjalisem ühine teabesüsteem. Kehtivate sätete selgemaks muutmine parandab samuti loetavust ja tagab suurema õiguskindluse.

Seniste õigusaktide kehtetuks tunnistamine

Ettepaneku heakskiitmisele järgneb kehtiva direktiivi kehtetuks tunnistamine.

Vastavustabel

Liikmesriigid peavad komisjonile edastama direktiivi ülevõtmiseks vastuvõetud riiklike õigusnormide teksti ning nende õigusnormide ja käesoleva direktiivi vastavuse tabeli.

Euroopa Majanduspiirkond

Kavandatavas õigusaktis käsitletakse Euroopa Majanduspiirkonnaga seotud küsimust, mistõttu tuleks seda kohaldada ka Euroopa Majanduspiirkonnas.

Ettepaneku üksikasjalik selgitus

Järgneb teave konkreetsete artiklite kohta. Direktiivi 96/82/EÜ sätteid sisuliselt ei muudeta, kui ei ole märgitud teisiti.

Artikkel 1

Artiklis on kirjeldatud direktiivi ülesannet ja eesmärke.

Artikkel 2

Artiklis 2 on määratud kindlaks direktiivi reguleerimisala, mis kehtib ettevõtjate suhtes, kelle käsutuses on I lisa loetletud ohtlike aineid ettenähtust suuremas koguses. Artiklis 2 sätestatu ei erine praktiliselt direktiivist 96/82/EÜ. Kuid I lisa 1. ja 2. osa järjestus on muudetud vastupidiseks, seega I lisa 1. osas on loetletud ohtlike ainete kategooriad vastavalt nende ohtlikkuse üldklassifikatsioonile (kooskõlas CLP-määrusega) ning 2. osas ohtlikud ained või ainete rühmad, mis olenemata nende klassifitseerimisest ohtlikkuse üldklassifikatsiooni alusel vajavad eraldi loetlemist.

Lisa peamised sisulised muudatused on järgmised.

Põhiline muudatus on seotud terviseriskidega. Endine kategooria „eriti mürgine” on viidud vastavusse CLP-kategooriaga „1. kategooria akuutselt toksiline” ning endine kategooria „mürgine” on viidud vastavusse CLP-kategooriaga „2. kategooria akuutselt toksiline” (kõik kokkupuuteviisid) ja „3. kategooria akuutselt toksiline” (nahakaudne kokkupuude ja sissehingamine).

Üldisemad oksüdeerivuse, plahvatus- ja tuleohtlikkusega seotud vanad ohukategooriad on asendatud varem puudunud konkreetsemate füüsikaliste ohutegurite CLP-kategooriatega. Nii nende kui ka keskkonnoahtude kategooriate puhul on tegemist vahetu ülekandmisega ning seoses nimetatud ohtudega on kehtiv reguleerimisala säilitatud võimalikult suures ulatuses. Tuleohtlike aerosoolide puhul, mis on uus kategooria, on piirväärtusi kohandatud proportsionaalselt praegu kehtivate tuleohtlikkusel ja komponentidel põhinevate kategooriatega, ning põhimõtteühtluse huvides on pürofoorsete ainete rühma täiendatud pürofoorsete tahkete ainetega.

Uus I lisa 2. osa vastab suures osas vanale 1. osale. Vähesed tehtud muudatused on järgmised: ajakohastatud on viide CLP-määrusele tuleohtlike veeldatud gaaside puhul; veevaba ammoniaak, boortrifluoriid ja vesiniksulfiid, mida varem käsitleti nende ohukategooriate põhjal, on lisatud I lisa nimetatud ainete loetellu, nii et nende piirväärtused jäävad samaks; raske kütteõli on lisatud naftasaaduste kande alla; selgitatud on ammoniumnitraati käsitlevaid märkusi ning dioksiinide toksilisuse ekvivalentfaktorid on ajakohastatud.

Lisaks on samas loetletud väljajätmised direktiivi reguleerimisalast, mis varem olid nimetatud direktiivi 96/82/EÜ artiklis 4. Need jäävad kehtima, kuid tehtud on järgmised muudatused:

- võimalike kahtluste hajutamiseks on muudetud mineraalide tootmist kaevandustes ja karjäärides või puuraukudega käsitleva väljajätmise erandit ning lisatud maa-alused gaasihoidlad;
- direktiivi kohaldamisel võimaldatakse teatavaid aineid ohtlike ainetena mitte käsitada, sest nad ei põhjusta suurõnnetuse ohtu (vt artikkel 4).

Väljajäetud valdkonnad on muu hulgas mineraalide, sh süsivesinike avamerel puurimine ja tootmine. Mehhiko lahe naftakatastroofide järgnenud hiljutise teatise „Avamerel nafta ja gaasi tootmise ohutusega seotud probleemid” kohaselt analüüsib komisjon asjakohaseid võimalusi keskkonnaalaste õigusaktide tugevdamiseks sätetega, mis täiendaksid olemasolevaid akte avamere käitiste saastekontrolli, inspekteerimise, õnnetuste vältimise ja ohjeldamise osas, et tagada kõnealuse tegevuse puhul kõrgetasemelist keskkonnakaitset. Vastavate õigusakti ettepanekutega kas laiendatakse olemasolevaid õigusakte avamerel asuvatele nafta- ja gaasiplatvormidele või töötatakse selliste tööde kohta välja eraldi õigusakt.

Artikkel 3

Artiklis on määratletud direktiivis kasutatud põhimõisted. Võrreldes direktiiviga 96/82/EÜ tuleks esile tuua järgmised muudatused:

- mõisteid „käitis” ja „käitaja” on täpsustatud ning viimane on paremini vastavusse viidud tööstusheidete direktiivis sätestatud mõistega;
- selgitus „ohtlike ainete olemasolu” kohta direktiivi 96/82/EÜ artiklis 2 on üle viidud kõnealusesse artiklisse;
- lisatud on direktiivi reguleerimisalasse kuuluvate eri laadi käitiste ja inspekteerimise määratlused; samuti on vastavalt Århusi konventsiooni rakendavatele ELi õigusaktidele lisatud mõisted „üldsus” ja „asjaomane üldsus”;
- täpsustatud on mõistet „rajatis”, et ka maa-aluste rajatiste kuulumine siia oleks selge.

Artikkel 4

Uues artiklis on sätestatud parandusmehhanism, et vajaduse korral kohandada I lisa delegeritud õigusaktidega. Ennekõike on seda vaja I lisa ja CLP-määruse

vastavusseviimisega kaasnevate kõrvaltoimete ärahoidmiseks ning vastavate kohanduste tegemiseks kõnealusesse määrusesse, mille tagajärjeks võib olla ainete ja võib-olla ka segude automaatne lisamine direktiivi või sellest väljajätmine olenemata sellest, kas ained või segud on suurõnnetusohtlikud või mitte. Kõnealune mehhanism võib olla kas kogu ELi hõlmav erand aine suhtes või liikmesriigi tasandil konkreetsele käitisele tehtud erand, mis põhineb ühtlustatud kriteeriumidel selliste ainete või segude käsitlemiseks, mis on hõlmatud, kuid peaksid olema välja jäetud, ning lisaks kaitseklausel, mis võimaldab lisada hõlmamata ohud. Erandite kehtestamise kriteeriumide aluseks on komisjoni otsus 98/433/EÜ ning need kehtestatakse delegeeritud õigusaktidega 30. juuniks 2013.

Artikkel 5

Artiklis on korratud direktiivi 96/82/EÜ artiklis 5 sätestatud nõudeid, millega on kehtestatud käitajate üldised kohustused.

Artikkel 6

Artiklis on laiendatud direktiivi 96/82/EÜ artiklis 6 sätestatud teavitamiskohustust, et lisada doominoefekti käsitleva artikli 8 kohaldamiseks teave naaberkäitiste kohta olenemata sellest, kas need on direktiiviga hõlmatud. Lisaks peavad käitajad teatise vähemalt iga viie aasta järel ajakohastama. Kõik see aitab pädevatel asutustel direktiivi tõhusamalt rakendada.

Artikkel 7

Direktiivi 96/82/EÜ artiklit 7 on muudetud rõhutamaks, et iga käitis peab kehtestama ohu suurusele vastavad suurõnnetuse vältimise põhimõtted. Samuti on täpsustatud suurõnnetuse vältimise põhimõtete kohaldamisala ja seost III lisa artikli 9 kohase ohutuse juhtimise süsteemiga, jättes viite viimasele välja.

Lisatud on uued sätted, millega nõutakse, et suurõnnetuse vältimise põhimõtted peavad olema kättesaadavad kirjalikus vormis, ja need tuleb edastada pädevale asutusele, samuti tuleb need ajakohastada iga viie aasta järel, mis on kooskõlas artikli 6 kohase teavitamise ajakohastamise sagedusega.

Artikkel 8

Artiklis on käsitletud nn doominoefekti. Artiklis on säilitatud pädevate asutuste kohustus selgitada välja lähestikku asuvad käitised, mille puhul suurõnnetuse tagajärjed võivad võimenduda. Tekstis on täpsustatud, et sätteid kohaldatakse nii kõrgema kui ka madalama tasandi käitiste suhtes ning et nende põhieesmärk on tagada naaberkäitiste vaheline teabevahetus, sealhulgas ka selliste käitistega, keda direktiivi reguleerimisala ei hõlma.

Artikkel 9

Artiklis on säilitatud direktiivi 96/82/EÜ artiklis 9 sätestatud kõrgema tasandi käitistele esitatav põhinõue koostada ohutusaruanne. Peamine muudatus on suurõnnetuse vältimise põhimõtete ja ohutuse juhtimise süsteemi vaheliste seoste täpsustamine, eelkõige madalama tasandi käitiste kohustuste puhul ohutuse juhtimise süsteemi suhtes. Rõhutatud on ka proportsionaalsuse põhimõtet.

Ohutusaruande sisu, mis on enamasti jäetud muutmata, on üksikasjalikumalt kirjeldatud II lisas (vt tagapool). On ka rõhutatud, et aruandest peab nähtuma, et suurõnnetuse võimalikke mitmesuguseid stsenaariume on võetud arvesse.

Ohutuse juhtimise süsteemi puhul on muudatused, mille kohaselt jäetakse välja viide madalama tasandi käitiste puhul nõutavatele suurõnnetuse vältimise põhimõtetele, esitatud III lisas (vt tagapool). Samas on rõhutatud, et ohutuse juhtimise süsteem peab eelkõige madalama tasandi käitiste puhul olema ohu- ja riskitasemele vastav, kui liikmesriik seda nõuab.

Ohutusaruannete korrapäraselt ajakohastamist käsitlevad sätted on jäetud alles, kuid selge nõudega, et ajakohastatud aruanded edastatakse viivitamata pädevatele asutustele.

Artikkel 10

Artikliga on nõutud, et käitise olulise muutmise korral ajakohastaksid käitajad oma juhtimissüsteemid ja -menetlused ning eelkõige suurõnnetuse vältimise põhimõtted ja ohutusaruanded. Väiksemad muudatused on tehtud vastavalt asjaomastes sätetes tehtud muudatustele.

Artikkel 11

Artiklis 11 on säilitatud kõrgema tasandi käitiste ohuolukorra lahendamise plaanide [käesolevas tõlkes: „hädaolukorras toimimise plaanid”] suhtes direktiivi 96/82/EÜ artiklis 11 sätestatud nõuded, kuid tehtud kaks väiksemat muudatust: käitiseväliste hädaolukorras toimimise plaanide üle üldsusega konsulteerimine peab olema kooskõlas Århusi konventsiooni rakendava direktiivi 2003/35/EÜ asjaomaste sätete põhimõtetega ning selgemaks on muudetud kohustuste jagunemist käitajate ja pädevate asutuste vahel käitisesiseste ja käitiseväliste hädaolukorras toimimise plaanide läbivaatamisel, kontrollimisel ja ajakohastamisel. Et vältida suuremaid viivitusi plaanide koostamisel, mis on õnnetusteks piisava valmistumise ja neile reageerimise seisukohast väga oluline, on pädevatele asutustele kehtestatud ühtlasi uus kohustus koostada 12 kuu jooksul pärast vajaliku teabe saamist käitajalt käitiseväline hädaolukorras toimimise plaan.

IV lisas on esitatud teave, mida plaanid peavad sisaldama, ning võetud teatavate muudatustega üle direktiivi 96/82/EÜ vastavas lisas sätestatud nõuded (vt tagapool).

Artikkel 12

Artikkel hõlmab maakasutuse planeerimisega seotud sätteid. Direktiiviga 96/82/EÜ võrreldes on see peaaegu muutmata, välja arvatud mõned väiksemad täpsustused nagu selgitus, et artikli eesmärk on kaitsta keskkonda ja inimeste tervist ning et seda kohaldatakse kõigi käitiste suhtes, samuti lisaks ohutute kauguste kehtestamisele (mis ei pruugi olla piisav) muude meetmete sätestamine, et kaitsta looduslikult eriti tundlikke või huvipakkuvaid alasid, näha võimaluse korral ette maakasutuse planeerimise menetluste integreerimine keskkonnamõju hindamise direktiivi ja sarnaste õigusaktide vastavate menetlustega ning luua võimalus pädevatele asutustele nõuda maakasutuse planeerimise eesmärgil madalama tasandi käitistelt piisaval määral teavet riskide kohta. Nimetatud muudatused võimaldavad muuta teksti eesmärgikohasemaks ja väljakujunenud tava paremini kajastavaks.

Artikkel 13

Artiklis on säilitatud nõue, et teave tuleb aktiivselt viia isikuteni, keda suurõnnetus võib tõenäoliselt kahjustada, ning hoida teave pidevalt kättesaadav. Seejuures ei ole täpsustatud, kes vastutab teavitamise eest. Peamine muudatus on käesoleva direktiivi artikli 19 alusel komisjonile edastatava kuid avalikustamisele mittekuuluva teabe laiendamine, lisatud on järgmised teabenõuded: kõigi käitiste põhiandmed (nimi, aadress ja tegevusalad), kõrgema tasandi käitiste puhul suurõnnetuse stsenaariumide kokkuvõtte ja põhiteave käitisevälise hädaolukorras toimimise plaani kohta, samuti tuleb tagada (muid kommunikatsiooniviise välistamata) üldsuse jaoks püsiv sidusjuurdepääs kõnealusele teabele ning selle edastamine ELi tasandi kesksesse andmebaasi vastavalt artiklile 20.

Kui see on vajalik ja asjakohane, tagatakse teabe konfidentsiaalsus vastavalt artiklile 21.

Nimetatud muudatustega on hõlbustatud üldsuse juurdepääsu asjakohasele teabele ning parandatud teavitatust õnnetuse korral. Samuti muutub pädevatele asutustele lihtsamaks teabe kättesaadavuse ja ajakohastatuse kontrollimine.

Artikkel 14

See on uus artikkel, mis lähtub käesoleva direktiivi artikli 13 lõikest 5 ja laiendab seda; sellega on nõutud, et üldsusel peab olema võimalus teatavatel maakasutuse planeerimise, olemasolevate käitiste muutmise, käitisevälise hädaolukorras toimimise plaanide jm seotud juhtudel arvamust avaldada. Sätted põhinevad suures osas direktiivil 2003/35/EÜ ning nende eesmärk on viia Seveso II direktiiv paremini vastavusse Århusi konventsiooni vastavate sätetega.

Artiklid 15 ja 16

Need kaks artiklit käsitlevad vastavalt käitajate ja pädevate asutuste poolset suurõnnetusest teatamist. Peamine muudatus on 12-kuulise tähtaja seadmine aruannete esitamiseks, et vältida liikmesriikide õnnetusest teatamise viibimist. See muudatus koos koguselise piirväärtuse muutmisega VI lisas, kus on kehtestatud kriteeriumid õnnetusest teatamiseks (vt tagapool), aitab tulevikus õnnetusi vältida, kuna sellega nõutakse varajast teatamist õnnetustest ja ohtlikest olukordadest, mille puhul on tegemist ohtlike ainete väga suurte kogustega, õnnetuste ja selliste olukordade analüüsimist, et teave ja saadud õppetunnid oleksid kättesaadavad.

Artiklid 17, 18, 19 ja 27

Osutatud artiklites on lähtutud kehtivatest sätetest pädevate asutuste rolli ja vastutuse kohta ning artiklid on suunatud rakendamise ja jõustamise tõhustamisele.

Artiklis 17 on nõutud, et rohkem kui ühe pädeva asutusega liikmesriik määraks nende hulgast juhtasutuse, kes tegevust koordineeriks. Selles on sätestatud ka, kuidas korraldada pädevate asutuste ja komisjoni koostööd, millega toetatakse direktiivi rakendamist; selleks kasutatakse olemasolevat pädevate asutuste komiteed (nn foorum) ja asjaomaseid tehnilisi töörühmi, milles töötatakse välja suuniseid, vahetatakse parimaid tavasid ja arutatakse artikli 4 kohaseid teatisi.

Artikliga 19 on muudetud inspekteerimisega seotud nõuded jõulisemaks. Uued sätted põhinevad peamiselt soovitusel 2001/331EMÜ, millega nähakse ette keskkonnajärelevalve miinimumnõuded liikmesriikides, ja tööstusheidete direktiivil. Rõhutatud on inspekteerimiseks piisavate vahendite kättesaadavuse olulisust ning vajadust ergutada teabevahetust, näiteks ELi tasandil inspekteerimise valdkonnas vastastikuste ühiskülastuste programmi abil.

Artiklites 18 ja 27 (viimane on uus) on sätestatud meetmed, mida tuleb võtta nõuete mittetäitmise korral, sealhulgas kasutamise keeld ja muud karistused.

Artikkel 20

Artikkel on seotud komisjoni valduses oleva käitiseid ja suurõnnetusi käsitleva teabe kättesaadavusega. Peamine muudatus on seotud käesoleva direktiivi sätete täiustamise ja tugevdamisega; selleks on lisatud SPIRSi (*Seveso Plants Information Retrieval System* – Seveso käitiste kohta teabe saamise süsteem) andmebaasi artiklis 13 ja V lisas osutatud teave üldsuse jaoks ja andmebaas muudetakse üldsusele juurdepääsetavaks. Juurdepääsuks võib kasutada linke otse süsteemi laaditud dokumentidele või linke liikmesriikide ja/või käitajate veebisaitidele. Teabe kättesaadavaks tegemine aitaks tagada, et üldsus on vajalikul määral teavitatud, ning lubaks käitajatel ja pädevatel asutustel õppida teiste kogemustest.

Andmebaasi saaksid liikmesriigid kasutada ka rakendusaruannete esitamisel, mis ühtlustaks ja lihtsustaks praegust korda.

Artikkel 21

Artiklis on sätestatud uued konfidentsiaalsuseeskirjad, mis põhinevad Århusi konventsiooni rakendaval ja üldsuse juurdepääsu keskkonnateabele käsitleval direktiivil 2003/4/EÜ, eeskirjadega on antud rohkem kaalu avatusele ja läbipaistvusele, kuid sätestatud samas teabe mitteavaldamine põhjendatud juhtudel, kui konfidentsiaalsust on vaja näiteks turvalisuse jaoks.

Artikkel 22

See on uus artikkel ning sellega on viidud direktiiv paremini vastavusse Århusi konventsiooniga, mille kohaselt liikmesriigid peavad tagama, et asjaomane üldsus, sealhulgas keskkonnakaitsest huvitatud vabaihendused pääseksid juurde haldus- või õigusteabele, et vaidlustada mis tahes tegevus või tegevusetus, mis võiks kahjustada nende õigusi seoses artikli 13 ja artikli 21 lõike 1 kohase juurdepääsuga teabele või konsultatsioonides ja otsustamises osalemisega artiklis 14 osutatud juhtudel.

Artiklid 23 kuni 26

Artiklis 23 on sätestatud, et lisad I–VII kohandatakse tehnilisele arengule delegeeritud õigusaktidega (mida kasutatakse ka erandi kriteeriumide kehtestamisel vastavalt artikli 4 lõikele 4 ning erandite tegemisel I lisa 3. osas loetletud ainete puhul. Muud artiklid on tavasätted, milles on käsitletud rakendamisevolituste delegeerimist ning tühistamismenetlust ja vastuväiteid.

Artiklid 28 kuni 31

Osutatud artiklites on käsitletud uue direktiivi ülevõtmist liikmesriikide poolt ja jõustumist ning direktiivi 96/82/EÜ kehtetuks tunnistamist. Liikmesriigid hakkavad direktiivi kohaldama alates 1. juunist 2015 ning samal kuupäeval muutub CLP-määrus täielikult kohaldatavaks.

Muud lisad

II lisa sisaldab küsimusi, mida tuleb artikli 9 kohaselt käsitleda ohutusaruandes. Võrreldes direktiivi 96/82/EÜ II lisaga on kõnealuse lisa eri osade sisu põhiliselt muutmata. Peamised muudatused on lisanõuded seoses teabega naaberkäitiste kohta, eriti seoses võimaliku dominoefektiga, ning muude välisriskide- ja -ohtude kohta, nt keskkonnariskid ja -ohud (1. osa punkt C ja 4. osa punkt A), seoses toimunud õnnetustest saadud õppetundidega (4. osa punkt C) ja seoses võimalustega piirata suurõnnetuste tagajärgi (5. osa punkt A).

III lisa on käsitletud ohutusaruandes juhtimissüsteemide ja organisatsiooniliste tegurite kohta esitatavat teavet. Peamised muudatused hõlmavad suurõnnetuse vältimise põhimõtetele viitamise väljajätmist, ohutuse juhtimise süsteemi proportsionaalsuse rõhutamist ning rahvusvaheliselt tunnustatud süsteemide nagu ISO ja OSHAS arvessevõtmise vajadust, samuti viiteid ohutuskultuurile. Veel üks muudatus on viide ohutusosalase tulemuslikkuse näitajate võimalikule kasutamisele, mis võib olla tõhus vahend ohutuse suurendamiseks ning hõlbustada järelevalvet, hindamist ja jõustamist, ning viide pärast ohutuse juhtimise süsteemide auditit ja läbivaatamist vajalikuks osutuvatele muudatustele.

IV lisa on ette nähtud teave, mis peab sisalduma artiklis 11 nimetatud käitisesisestes ja käitisevälistes hädaolukorras toimimise plaanides. See on identne direktiivi 96/82/EÜ IV lisale, kuid laiendatud on käitisevälise hädaolukorras toimimise plaani kohaldamisala, et selgemini rõhutada vajadust tegeleda võimaliku dominoefektiga ja väljaspool käitise territooriumi võetavate meetmetega suurõnnetuse keskkonnamõju leevendamiseks.

V lisa on loetletud teave, mis tuleb esitada üldsusele vastavalt artiklile 13. Peamised muudatused on 1. osas, milles kõigi käitiste jaoks on lisatud järgmised teabenõuded: üksikasjalik teave suurõnnetusohutude kohta vastavalt suurõnnetuse vältimise põhimõtetele või ohutusaruandele (5. punkt), läbiviidud inspekteerimised (6. punkt) ja kust saada lisateavet; ning 2. osas on muudatused kõrgema tasandi käitiste puhul: lisatud on suurõnnetuse stsenaariumide põhiliigid (1. punkt), asjakohane käitisevälise hädaolukorras toimimise plaani teave (5. punkt) ning vajaduse korral piiriülene mõju (6. punkt).

VI lisa on põhimõtteliselt sama kui kehtiva direktiivi vastav lisa ning selles on loetletud õnnetustest teatamise kriteeriumid. Ainus muudatus on aruandlussüsteemis kajastatavate õnnetuste arvu suurendamine; selleks on alandatud punktis 1.1 sätestatud koguselist piirmäära 1 %-ni kõrgema tasandi käitiste piirmäärast.

VII lisa on loetletud kriteeriumid erandite tegemiseks vastavalt artiklile 4. Artikli 4 lõike 4 kohaselt võetakse sellised kriteeriumid delegeeritud õigusaktidega vastu 30. juuniks 2013.

Ettepanek

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV

ohtlike ainetega seotud suurõnnetuse ohu ohjeldamise kohta

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 192 lõiget 1,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut¹,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu riikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust²,

võttes arvesse Regioonide Komitee arvamust³,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt

ning arvestades järgmist:

- (1) Nõukogu 9. detsembri 2006. aasta direktiivis ohtlike ainetega seotud suurõnnetuste ohu ohjeldamise kohta⁴ on sätestatud eeskirjad sellise suurõnnetuse vältimiseks, mis võib tuleneda teatavast tööstuslikust tegevusest, ning selle tagajärgede poolt inimeste tervisele ja keskkonnale avaldatava mõju piiramiseks.
- (2) Suurõnnetuse tagajärjed on sageli rängad, nagu seda on näidanud Sevesos, Bhopalis, Schweizerhalles, Enschedes, Toulouse'is ja Buncefieldis toimunud katastroofid. Suurõnnetuse mõju võib kanduda ka üle riigipiiride. Seega tuleb võtta asjakohased ennetavad meetmed, et tagada kogu ELi ulatuses kodanike, kogukondade ja keskkonna kõrgetasemeline kaitse.
- (3) Direktiiv 96/82/EÜ on aidanud vähendada kõnealuste õnnetuste tõenäosust ja tagajärgi ning loonud seeläbi kogu ELis parema kaitsetaseme. Direktiivi läbivaatamine on kinnitanud, et üldiselt on olemasolevad sätted eesmärgikohased ja suuremaid muudatusi teha ei ole vaja. Kuid direktiiviga 96/82/EÜ kehtestatud süsteem tuleb kohandada selles viidatud ELi ohtlike ainete klassifitseerimise süsteemis tehtud muudatustega. Mitmeid sätteid tuleb ka täpsustada ja ajakohastada.

---

¹ ELT C [...], [...], lk [...].

² ELT C [...], [...], lk [...].

³ ELT C [...], [...], lk [...].

⁴ EÜT L 10, 14.1.1997, lk 13.

- (4) Seepärast on olemasoleva kaitsetaseme säilitamise ja edasise tõstmise tagamiseks asjakohane asendada direktiiv 96/82/EÜ, muutes sätted tõhusamaks ning vähendades võimaluse korral tarbetut halduskoormust menetluste sujuvamaks muutmise ja lihtsustamise abil, kuid mööndusteta ohutusele. Samas peavad uued sätted olema selged, seostatud ja kergesti mõistetavad, et muuta rakendamine ja jõustatavus paremaks.
- (5) ÜRO Euroopa Majanduskomisjoni tööstusõnnetuste piiriülese mõju konventsiooni kiitis EL heaks nõukogu 23. märtsi 1998. aasta otsusega 98/685/EÜ tööstusõnnetuste piiriülese mõju konventsiooni sõlmimise kohta,⁵ milles on sätestatud võimaliku piiriülese mõjuga tööstusõnnetuste ärahoidmise, nendeks valmisoleku ja neile reageerimise, samuti kõnealuse valdkonna rahvusvahelise koostöö meetmed. Direktiiviga 96/82/EÜ on konventsioon rakendatud ELi õigussüsteemis.
- (6) Suurõnnetuse tagajärjed võivad olla piiriülesed ning sellega seotud ökoloogilisi ja majanduslikke kulusid ei kanna mitte üksnes kahjustatud käitis, vaid ka asjaomane liikmesriik. Seepärast on vaja võtta meetmed, mis tagaksid kõrgetasemelise kaitse kogu ELi ulatuses.
- (7) Käesoleva direktiivi sätteid kohaldatakse ELi töötervishoiu ja tööohutuse alaste sätete kohaldamist piiramata.
- (8) Oma spetsiifilise laadi tõttu tuleb teatav tööstuslik tegevus käesoleva direktiivi reguleerimisalast välja jätta. Nimetatud tegevuse suhtes kohaldatakse muid ELi või liikmesriikide õigusakte, mis tagavad samaväärse kaitsetaseme. Endiselt on aga komisjoni ülesanne tagada, et kehtivas õiguslikus raamistikus ei oleks lünki, eriti seoses uute ja alles kujunevate tootmisharude riskidega, ning võtta vajaduse korral asjakohaseid meetmeid.
- (9) Direktiivi 96/82/EÜ I lisas on loetletud selle reguleerimisalal olevad ohtlikud ained, viitega muu hulgas teatavatele sätetele nõukogu 27. juuni 1967. aasta direktiivis 67/548/EMÜ (ohtlike ainete liigitamist, pakendamist ja märgistamist käsitlevate õigus- ja haldusnormide ühtlustamise kohta)⁶ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 31. mai 1999. aasta direktiivis 1999/45/EÜ (ohtlike preparaatide klassifitseerimist, pakendamist ja märgistamist käsitlevate liikmesriikide õigus- ja haldusnormide ühtlustamise kohta)⁷. Nimetatud direktiivid on asendatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2008. aasta määrusega (EÜ) nr 1272/2008, mis käsitleb ainete ja segude klassifitseerimist, märgistamist ja pakendamist,⁸ ning millega rakendatakse ELis ÜRO raames rahvusvahelisel tasandil vastuvõetud ühtne ülemaailmne kemikaalide klassifitseerimise ja märgistamise süsteem (*Globally Harmonised System of Classification and Labelling of Chemicals* – GHS). Nimetatud määrusega on võetud kasutusele uued ohuklassid ja -kategoriad, mis vaid osaliselt vastavad varasema korra alusel kasutatud klassifikatsioonile. Direktiivi 96/82/EÜ I lisa tuleb seepärast muuta, et viia see vastavusse kõnealuse määrusega, jättes samas muutmata kõnealuses direktiivis sätestatud kaitsetaseme.

---

⁵ EÜT L 326, 3.12.1998, lk 1.

⁶ EÜT L 196, 16.8.1967. lk 1.

⁷ EÜT L 200, 30.7.1999, lk 1.

⁸ ELT L 353, 31.12.2008, lk 1.

- (10) I lisa muutmiseks on vaja paindlikkust, et vältida määrusega (EÜ) nr 1272/2008 vastavusseviimise võimalikke kõrvaltoimeid ja määruse edasise kohandamisega, mille puhul muudetakse ohtlike ainete klassifikatsiooni, kaasnevad mõju. Väljatöötatavate ühtlustatud kriteeriumide alusel võib teha erandeid, kui ained ei ole vaatamata nende ohuklassile suurõnnetusohulikud. Samuti tuleks kehtestada vastav parandusmehhanism selliste ainete jaoks, mis tuleb hõlmata direktiivi reguleerimisalaga nende võimaliku suurõnnetusohutuse tõttu.
- (11) Käitajate suhtes peaks kehtima üldine kohustus võtta kõik vajalikud meetmed suurõnnetuse ärahoidmiseks ja selle tagajärgede leevendamiseks. Kui käitises olevad ohtlike ainete kogused ületavad teatava piiri, annavad käitajad pädevale asutusele piisaval määral teavet, et asutus saaks kindlaks teha käitise, selles olevad ohtlikud ained ja võimalikud ohud. Käitaja töötab välja suurõnnetuse vältimise põhimõtted ja esitab need pädevale asutusele, nähes suurõnnetuse ohu ohjeldamiseks ette üldise lähenemisviisi ja meetmed, sealhulgas asjakohase ohutuse juhtimise süsteemi.
- (12) Kui käitised paiknevad selliselt või nii lähestikku, et see suurendab suurõnnetuse tõenäosust või võimalikkust või raskendab selle tagajärge, tuleks doominoefekti ohu vähendamiseks teha käitajatel koostööd asjakohase teabe vahetamisel ja üldsuse, sealhulgas mõjualas olevate naaberkäitiste teavitamisel.
- (13) Näitamaks, et suurõnnetuse vältimiseks, situatsiooniplaanide koostamiseks ja vastumeetmete kavandamiseks on tehtud kõik vajalik, peaks käitaja käitiste puhul, kus on märkimisväärses koguses ohtlike aineid, esitama pädevale asutusele ohutusaruande kujul teabe, mis sisaldab üksikasju käitise, seal leiduvate ohtlike ainete, seadmete ja ladustamisrajatiste, võimaliku suurõnnetuse ja riskianalüüsi, ennetus- ja sekkumismeetmete ning kasutatavate juhtimissüsteemide kohta, et vältida ja vähendada suurõnnetuse ohtu ja võimaldada astuda vajalikke samme sellise õnnetuse tagajärgede piiramiseks.
- (14) Käitiste puhul, kus on märkimisväärses koguses ohtlike aineid, on hädaolukorras valmisoleku tagamiseks vaja koostada käitisesisene ja -väline hädaolukorras toimimise plaan ning luua süsteemid, mis tagaksid selliste plaanide kontrollimise ja läbivaatamise vastavalt vajadusele ja nende rakendamise suurõnnetuse või selle tõenäosuse korral. Käitise personalile tuleb tutvustada käitisesisest hädaolukorras toimimise plaani ja üldsusele käitisevälist hädaolukorras toimimise plaani.
- (15) Elamurajoonide, ühiskondliku kasutamise seisukohast oluliste alade ja looduse poolt erilist huvi pakkuvate või eriti tundlike alade paremaks kaitsmiseks tuleb liikmesriikides kohaldada maakasutuse või muid asjakohaseid põhimõtteid, et pikemas perspektiivis võetaks arvesse vajadust säilitada selliste alade ja sellist ohtu kujutavate käitiste vahel sobiv vahemaa ning et olemasolevate käitiste puhul võetaks arvesse täiendavaid tehnilisi meetmeid, et oht inimestele ei suureneks. Otsuste tegemisel tuleb arvesse võtta piisaval määral teavet riskide kohta ja nendega seotud tehnilisi nõuandeid. Halduskoormuse vähendamiseks tuleb menetlused võimaluse korral ühitada muudest ELi õigusaktidest tulenevate menetlustega.
- (16) Juurdepääsu hõlbustamiseks keskkonnateabele tuleb vastavalt Århusi konventsioonile, milles käsitletakse juurdepääsu teabele, avalikkuse kaasamist otsuste langetamisse ja õiguskaitse kättesaadavust keskkonnaküsimustes ning mis kiideti ELi nimel heaks nõukogu 17. veebruari 2005. aasta otsusega 2005/370/EÜ keskkonnainfo

kättesaadavuse, keskkonnaasjade otsustamises üldsuse osalemise ning neis asjus kohtu poole pöördumise konventsiooni sõlmimise kohta Euroopa Ühenduse nimel,⁹ suurendada üldsusele pakutava teabe mahtu ja parandada teabe kvaliteeti. Eelkõige tuleb piisavalt teavitada isikuid, kelle puhul on tõenäosus sattuda suurõnnetuse mõjualasse, et nad oleksid teadlikud sellises olukorras võetavatest meetmetest. Lisaks aktiivsele teavitamisele üldsuse poolsete päringuteta ning välistamata muid teabelevi viise, peab kõnealusele pidevalt ajakohastatavale teabele olema püsijuurdepääs internetis. Samal ajal tuleks turvalisuse kaalutlusel muu hulgas võtta asjakohaseid konfidentsiaalsusmeetmeid.

- (17) Teabe haldamine peab olema kooskõlas ühise keskkonnateabe süsteemi algatusega, mida tutvustati komisjoni teatises nõukogule, Euroopa Parlamendile, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Regioonide Komiteele pealkirja all „Ühise keskkonnateabesüsteemi (SEIS) väljakujundamine”¹⁰. Samuti peab teabe haldamine olema kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. märtsi 2007. aasta direktiiviga 2007/2/EÜ, millega rajatakse Euroopa Ühenduse ruumiandmete infrastruktuur (INSPIRE),¹¹ ja selle rakenduseeskirjadega, mille eesmärk on võimaldada jagada keskkonnaalast ruumiteavet avaliku sektori organisatsioonide vahel ja hõlbustada üldsuse juurdepääsu ruumiandmetele kogu ELi ulatuses. Teavet tuleb hoida üldsusele juurdepääsetavas üleeuroopalises andmebaasis, mis hõlbustab ka rakendamise kontrollimist ja aruandlust.
- (18) Århusi konventsiooni kohaselt võimaldab üldsuse tõhus kaasamine otsuste tegemise üldsusel väljendada ja otsustajatel arvesse võtta arvamusi ja probleeme, mis võivad olla selliste otsuste puhul asjakohased, ning suurendada otsustamise vastutustundlikkust ja läbipaistvust, aidata tõsta üldsuse keskkonnateadlikkust ja tagada üldsuse toetus vastuvõetavatele otsustele. Asjaomase üldsuse esindajatel peaks olema juurdepääs õiguskaitsele, et aidata kaitsta õigust elada keskkonnas, mille kvaliteet on piisav tervise ja heaolu tagamiseks.
- (19) Suurõnnetuse korral asjakohaste päästemeetmete võtmise tagamiseks peab käitaja teatama õnnetusest viivitamata pädevatele asutustele ja edastama neile teabe, mille põhjal on võimalik hinnata kõnealuse õnnetuse mõju.
- (20) Teabevahetuse tagamiseks ja samalaadsete õnnetuste vältimiseks tulevikus peaksid liikmesriigid edastama komisjonile teabe oma territooriumil toimunud suurõnnetuste kohta, et komisjon saaks analüüsida nende õnnetustega seotud ohte ja käivitada süsteemi eelkõige suurõnnetusi ja nendest saadud õppetunde käsitleva teabe levitamiseks. Kõnealune teabevahetus peaks käsitlema ka esinenud ohtlikke olukordi, mida liikmesriigid peavad suurõnnetuse vältimisel ja selle tagajärgede piiramisel tehniliselt eriti oluliseks.
- (21) Liikmesriikidel tuleks määrata pädevad asutused, kes vastutavad selle eest, et käitajad täidaksid oma ülesanded. Vajaduse korral nimetatakse üks juhtasutus, kes koordineerib erinevate pädevate asutuste ja muude osalejate tegevust. Pädevad asutused ja komisjon peaksid tegema koostööd rakendamise toetamiseks, koostama näiteks asjakohased suunised ja korraldama parimate tavade vahetamist. Tarbetu

---

⁹ ELT L 124, 17.5.2005, lk 1.

¹⁰ KOM(2008) 46 (lõplik).

¹¹ ELT L107, 25.4.2007, lk 1.

halduskoormuse vältimiseks tuleb võimaluse korral teavitamiskohustus ühitada muude ELi õigusnormide reguleerimisalasse kuuluvate kohustustega.

- (22) Liikmesriigid peaksid tagama, et pädevad asutused võtavad vajalikke meetmeid käesoleva direktiivi sätete täitmatajätmise korral. Tõhusa rakendamise ja jõustamise tagamiseks tuleks sisse seada inspekteerimissüsteem, mis hõlmab korrapäraste kindla ajavahemiku järel toimuvate inspekteerimiste ja pisteliste inspekteerimiste kava. Kui see on asjakohane, tuleks inspekteerimist kooskõlastada muude ELi õigusaktide kohaselt toimuva kontrollimisega. Oluline on piisava arvu kvalifitseeritud inspektorite olemasolu. Pädevad asutused peaksid pakkuma asjakohast tuge, kasutades vahendeid ja mehhanisme kogemuste vahetamiseks ning koondades teadmisi, sealhulgas ELi tasandil.
- (23) Käesoleva direktiivi lisade muutmiseks ja erandite kehtestamiseks vajalike kriteeriumide kinnitamiseks tuleks komisjonile anda Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 290 kohaselt volitused delegeeritud õigusaktide vastuvõtmiseks.
- (24) Liikmesriigid peaksid kehtestama eeskirjad karistuste kohta, mida kohaldatakse käesoleva direktiivi alusel vastuvõetud riigi õigusaktide rikkumise korral, ja tagama nende rakendamise. Kõnealused karistused peaksid olema tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad.
- (25) Kuna liikmesriigid ei saa täielikult täita direktiivi eesmärke ehk tagada inimeste tervise ja keskkonna kõrgetasemelist kaitset ja seda saaks paremini teha ELi tasandil, võib EL võtta meetmeid kooskõlas aluslepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuspõhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev direktiiv selle eesmärgi saavutamiseks vajalikust kaugemale,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

Sisu

Direktiiviga on sätestatud eeskirjad ohtlike ainetega seotud suurõnnetuse vältimiseks ja sellest inimeste tervisele ja keskkonnale tuleneva mõju piiramiseks, et järjepidevalt ja tulemuslikult tagada kõrgetasemeline kaitse kogu ELis.

Artikkel 2

Reguleerimisala

1. Käesolevat direktiivi kohaldatakse käitiste suhtes, kus on ohtlikke aineid niisama palju või rohkem, kui on loetletud I lisa 1. ja 2. osas.
2. Käesolevat direktiivi ei kohaldata järgmistel juhtudel:
  - a) sõjaväekäitised, -rajatised ja ladustamisrajatised;

- b) ioniseeriva kiirguse tekitatud ohud;
- c) ohtlike ainete vedu ja ajutine vaheladustamine maanteel, raudteedel, siseveekogudel, merel või õhus väljaspool käesoleva direktiiviga hõlmatud käitisi, kaasa arvatud laadimine, lossimine ja vedu muudesse transpordivahenditesse ja neist välja dokkides, kaidel ja sorteerimisjaamades;
- d) ohtlike ainete torujuhtmetransport, kaasa arvatud pumbajaamad, väljaspool käesoleva direktiiviga hõlmatud käitisi;
- e) mineraalide tootmine (otsimine, kaevandamine ja töötlemine) kaevandustes, karjäärides või puuraukudest, välja arvatud gaasi maa-alune ladustamine looduslikes kihtides ja mahajäetud kaevandustes ning keemilised ja termilised töötlemistoimingud ja nende toimingutega kaasnev ladustamine, millega seoses kasutatakse I lisa määratletud ohtlikke aineid;
- f) mineraalide, sh süsivesinike puurimine ja kaevandamine avamerel;
- g) jäätmete matmispaigad, sealhulgas jäätmete maa-alune ladustamine, välja arvatud toimivad rikastamisjäätmete kõrvaldamisrajatised, sh nende tiigid või paisjärved, mis sisaldavad I lisa määratletud ohtlikke aineid, eelkõige kui neid on kasutatud seoses mineraalide keemilise ja termilise töötlemisega;
- h) I lisa 3. osas loetletud ained.

Artikkel 3

Mõisted

Käesolevas direktiivis on kasutatud järgmisi mõisteid:

1. „käitis” – kogu käitaja kontrolli all olev ala, kus on käesoleva direktiivi reguleerimisalas olevaid ohtlikke aineid ühes või mitmes rajatises, kaasa arvatud ühised või seotud rajatised ja toimingud;
2. „madalama tasandi käitis” – käitis, kus on ohtlikke aineid niisama palju või rohkem, kui on loetletud I lisa 1. ja 2. osa tabeli teises veerus, kuid vähem, kui on loetletud I lisa 1. ja 2. osa tabeli kolmandas veerus;
3. „kõrgema tasandi käitis” – käitis, kus on ohtlikke aineid niisama palju või rohkem, kui on loetletud I lisa 1. ja 2. osa tabeli kolmandas veerus;
4. „uus käitis” – käitis, mis on äsja ehitatud või mis alles ootab käivitamist;
5. „olemasolev käitis” – käitis, mis kuulub direktiivi 96/82/EÜ reguleerimisalasse;
6. „lisaks hõlmatud käitis” – käitis, mis töötas enne käesoleva direktiivi jõustumist, kuid ei kuulunud direktiivi 96/82/EÜ reguleerimisalasse ning mis edaspidi kuulub käesoleva direktiivi reguleerimisalasse;

7. „rajatis” – tehniline üksus käitises, milles toodetakse, kasutatakse, käideldakse või ladustatakse (sh maa all) ohtlikke aineid ning mis hõlmab kõiki rajatise tööks vajalikke seadmeid, struktuure, torusid, masinaid, tööriistu, erakasutuses olevaid haruraudteid, dokke, rajatist teenindavaid lossimiskaisid, maabumissildu, ladusid ja muid samalaadseid ehitisi, ka ujuvkonstruktsiooniga;
8. „käitaja” – füüsiline või juriidiline isik, kes käitab või kontrollib käitist või rajatist või, kui see on sätestatud riigi õigusaktidega, kellele on delegeeritud määrav majanduslik otsustusõigus käitise või rajatise tehnilise toimimise üle;
9. „ohtlik aine” – aine või segu, mis on nimetatud I lisa 1. või 2. osas ja mis esineb tooraine, toote, kõrvaltoote, jääkaine või vahesaadusena, kaasa arvatud ained, mille tekkimist võib õnnetuse puhul eeldada;
10. „segu” – kahest või enamast ainest koosnev segu või lahus;
11. „ohtlike ainete olemasolu” – ohtlike ainete tegelik või eeldatav olemasolu käitises või selliste ohtlike ainete olemasolu, mis võivad tööstuskeemiliste protsesside kontrolli alt väljumisel oletatavasti tekkida kogustes, mis on sama suured või suuremad kui I lisa 1. ja 2. osas sätestatud piirväärtused;
12. „suurõnnetus” – suur heide, tulekahi või plahvatus, mis tekib käesoleva direktiivi reguleerimisalasse kuuluva käitise töö kontrolli alt väljumise käigus ja põhjustab inimeste tervisele, varale või keskkonnale kohest või hiljem ilmnevat tõsist ohtu käitise sees või väljaspool seda ja mis on seotud ühe või mitme ohtliku ainega;
13. „oht” - ohtliku aine või füüsilise olukorra olemuslik omadus, mis võib põhjustada kahju inimeste tervisele või keskkonnale;
14. „risk” – konkreetse tagajärje ilmnemise tõenäosus konkreetse aja jooksul või konkreetsete asjaolude korral;
15. „ladustamine” – ohtlike ainete koguse hoidmine kaubavaruna, turvalises hoidlas või varuks;
16. „üldsus” – üks või mitu füüsilist või juriidilist isikut ja vastavalt riigi õigusaktidele või tavale nende ühendused, organisatsioonid või rühmad;
17. „asjaomane üldsus” – üldsus, keda mõjutavad või tõenäoliselt mõjutavad artikli 14 lõikega 1 hõlmatud küsimustes tehtavad otsused või kes on huvitatud selliste otsuste tegemisest, sealhulgas vabaihendused, kes edendavad keskkonnakaitset ja vastavad kõigile riigi õigusaktide alusel kohaldatavatele nõuetele;
18. „inspekterimine” – kõik meetmed, sealhulgas kontrollimine kohapeal, sisemeetmete, süsteemide ja aruannete ning järelkontrolli dokumentide kontrollimine, samuti vajalikud järelkontrollimeetmed, mida võtavad pädevad asutused või mis võetakse nende volitusel selleks, et kontrollida ja suurendada käitiste vastavust käesoleva direktiiviga kehtestatud nõuetele.

Mööndusklausel ja kaitseklausel

1. Kui käesoleva artikli lõikes 4 osutatud kriteeriumide kohaselt on ilmne, et teatavate I lisa 1. või 2. osas nimetatud ainete puhul puudub suurõnnetuse võimalus eelkõige seoses nende füüsilise kuju, omaduste, klassi, kontsentratsiooni või tavakohase pakendamisega, võib komisjon kanda sellised ained delegeeritud õigusaktidega I lisa 3. osasse vastavalt artiklile 24.
2. Kui liikmesriik leiab, et I lisa 1. või 2. osas nimetatud ohtlik aine ei ole suurõnnetusohtlik ning vastab käesoleva artikli lõike 1 kohastele I lisa 3. osasse kandmise tingimustele, teatab liikmesriik sellest komisjonile.

Komisjon teatab kõnealustest teavitamistest artikli 17 lõikes 2 nimetatud komiteele (nn foorumile).

3. Kui pädevale asutusele on käesoleva artikli lõikes 4 osutatud kriteeriumide kohaselt esitatud piisav põhjendus, et konkreetsetes käitises või selle mis tahes osas olevad ning I lisa 1. või 2. osas nimetatud teatavad ained ei ole suurõnnetusohtlikud seoses käitisele omaste tingimustega (nt aine pakendamise ja hoidmise viis või paigutus ja kogused), võib liikmesriik, milles selline pädev asutus asub, otsustada käesoleva direktiivi artiklites 7–19 sätestatud nõudeid asjaomase käitise suhtes mitte kohaldada.

Esimeses lõigus osutatud juhtudel esitab asjaomane liikmesriik komisjonile asjaomaste käitiste nimekirja, sealhulgas asjaomaste ohtlike ainete loetelu. Asjaomane liikmesriik põhjendab väljajätmist.

Komisjon edastab igal aastal teavitamise eesmärgil käesoleva lõike teises lõigus osutatud nimekirjad artikli 17 lõikes 2 osutatud komiteele.

4. 30. juuniks 2013 võtab komisjon artikli 24 kohaselt vastu delegeeritud õigusaktid, et kehtestada kriteeriumid käesoleva artikli lõigetes 1 ja 3 sätestatud eesmärgil kasutamiseks ning et muuta vastavalt VII lisa.
5. Kui liikmesriik leiab, et I lisa 1. või 2. osas nimetatud ohtlik aine on suurõnnetusohtlik, võib ta võtta vastavad meetmed ja teavitab sellest komisjoni.

Komisjon teatab artikli 17 lõikes 2 osutatud komiteele käesoleva lõike esimese lõigu kohastest teavitamistest.

Vajaduse korral võib komisjon käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud ained kanda I lisa 1. või 2. osasse delegeeritud õigusaktidega vastavalt artiklile 24.

Artikkel 5

Käitaja üldised kohustused

1. Liikmesriik tagab, et käitajale seatakse kohustus võtta kõik vajalikud meetmed suurõnnetuse vältimiseks ja selleks, et piirata selle tagajärgede mõju inimeste tervisele ja keskkonnale.
2. Liikmesriik tagab, et käitajale seatakse kohustus tõendada artiklis 17 osutatud pädevale asutusele (edaspidi „pädev asutus”) mis tahes ajal, eelkõige artiklis 19 osutatud inspekteerimiste ja kontrollimise jaoks, et ta on võtnud kõik vajalikud käesoleva direktiivi kohased meetmed.

Artikkel 6

Teatamine

1. Liikmesriigid kohustavad käitajat saatma pädevale asutusele teatise järgmiste andmetega:
  - a) käitaja nimi või ärinimi ja asjaomase käitise täielik aadress;
  - b) käitaja registrijärgne tegutsemiskoht ja täielik aadress;
  - c) käitise eest vastutava isiku nimi või ametikoht, kui see erineb punktis a nimetatust;
  - d) piisav teave asjaomaste ohtlike ainete või ainekategoriate kindlakstegemiseks;
  - e) asjaomase ohtliku aine või ohtlike ainete kogus ja füüsiline kuju;
  - f) rajatise või hoidla tegevus või kavandatud tegevus;
  - g) käitise vahetu ümbrus, asjaolud, mis võiksid põhjustada suurõnnetuse või raskendada selle tagajärgi, sealhulgas üksikasjad naaberkäitiste kohta, vaatamata nende kuulumisele või mittekuulumisele käesoleva direktiivi reguleerimisalasse, samuti muud objektid, alad ja muutused, mis võivad suurendada suurõnnetuse ohtu või raskendada selle tagajärgi või põhjustada dominoefekti.
2. Teatis saadetakse pädevale asutusele järgmiste tähtaegade jooksul:
  - a) uue käitise puhul mõistliku aja jooksul enne ehitustööde või tegevuse alustamist;
  - b) olemasoleva käitise puhul ühe aasta jooksul alates artikli 28 lõike 1 teises lõigus sätestatud kuupäevast;
  - c) lisaks hõlmatud käitiste puhul aasta jooksul alates kuupäevast, mil asjaomase käitise suhtes hakatakse kohaldama käesolevat direktiivi.

3. Käesoleva artikli lõikeid 1 ja 2 ei kohaldata olemasolevate käitiste suhtes, kui käitaja on riigi õigusaktides sätestatud nõuete kohaselt saatnud pädevale asutusele teatise artikli 28 lõike 1 teises lõigus ettenähtud kuupäevaks ning teatises sisalduvad andmed on kooskõlas käesoleva artikli lõikega 1 ja neid ei muudeta.
4. Käitaja teatab pädevale asutusele viivitamata järgmistest asjaoludest:
  - a) käitaja poolt vastavalt lõikele 1 esitatud teatises märgitud ohtlike ainete koguse märkimisväärne suurenemine või laadi või füüsilise kuju märkimisväärne muutumine või ainete kasutamise protsessi muutumine;
  - b) muudatuste tegemine käitises või rajatises, mis võib oluliselt mõjutada suurõnnetusohtlikkust;
  - c) rajatise alaline sulgemine.
5. Ilma et see piiraks lõike 4 kohaldamist, vaatab käitaja teatise iga viie aasta järel läbi ja vajaduse korral ajakohastab seda. Käitaja edastab ajakohastatud teatise viivitamata pädevale asutusele.

Artikkel 7

Suurõnnetuse vältimise põhimõtted

1. Liikmesriik nõuab, et käitaja koostaks dokumendi, milles ta esitab suurõnnetuse vältimise põhimõtted, ja tagaks nende põhimõtete nõuetekohase rakendamise. Suurõnnetuse vältimise põhimõtted kehtestatakse kirjalikult. Nendega tagatakse inimeste tervise ja keskkonna kõrgetasemeline kaitse. Põhimõtted kujundatakse proportsionaalselt suurõnnetuse ohu tasemega. Need peavad hõlmama käitaja üldisi tegevuseesmärke ja -põhimõtteid, juhtkonna rolli ja vastutust ning käsitlema ohutuskultuuri seoses suurõnnetuse ohu ohjeldamisega.
2. Suurõnnetuse vältimise põhimõtted saadetakse pädevale asutusele järgmiste tähtaegade jooksul:
  - a) uue käitise puhul mõistliku aja jooksul enne ehitustööde või tegevuse alustamist;
  - b) olemasoleva käitise puhul ühe aasta jooksul alates artikli 28 lõikes 1 sätestatud kuupäevast;
  - c) lisaks hõlmatud käitise puhul aasta jooksul alates kuupäevast, mil asjaomase käitise suhtes hakatakse kohaldama käesolevat direktiivi.
3. Käesoleva artikli lõikeid 1 ja 2 ei kohaldata olemasoleva käitise suhtes, kui käitaja on juba kirjalikult kehtestanud suurõnnetuse vältimise põhimõtted ja saatnud need riigi õigusaktides sätestatud nõuete kohaselt pädevale asutusele artikli 28 lõike 1 teises lõigus ettenähtud kuupäevaks ning teatises sisalduvad andmed on kooskõlas lõikega 1 ja neid ei muudeta.

4. Käitaja vaatab teatise iga viie aasta järel läbi ja vajaduse korral ajakohastab seda. Suurõnnetuse vältimise ajakohastatud põhimõtted edastatakse viivitamata pädevale asutusele.

Artikkel 8

Doominoefekt

1. Liikmesriik tagab, et pädev asutus teeb artiklite 6 ja 9 kohaselt käitajatelt või artikli 19 kohaste inspekteerimiste käigus saadud teavet kasutades kindlaks kõik madalama tasandi ja kõrgema tasandi käitised või käitiste rühmad, mille puhul võivad suurõnnetuse tõenäosus ja võimalikkus või tagajärjed olla suuremad selliste käitiste asukoha ja vastastikuse kauguse ning nendes olevate ohtlike ainete varude tõttu.
2. Liikmesriik tagab, et lõike 1 kohaselt määratletud käitiste käitajad:
  - a) vahetavad asjakohast teavet otstarbekal viisil, mis võimaldab kõnealustel käitistel võtta suurõnnetuse vältimise põhimõtetes, ohutuse juhtimise süsteemides, ohutusaruannetes ja käitisesisestes hädaolukorras toimimise plaanides arvesse suurõnnetuse üldise ohu laadi ja ulatust;
  - b) teevad koostööd, et teavitada üldsust ja naaberkäitisi, keda direktiivi reguleerimisala ei hõlma, ning edastada teave käitiseväliste hädaolukorras toimimise plaanide koostamise eest vastutavale asutusele.

Artikkel 9

Ohutusaruanne

1. Liikmesriik kohustab kõrgema tasandi käitise käitajat esitama ohutusaruande, mille eesmärk on:
  - a) näidata, et suurõnnetuse vältimise põhimõtted ja nende rakendamiseks loodud ohutuse juhtimise süsteem on jõustatud kooskõlas III lisas sätestatud teabega;
  - b) näidata, et suurõnnetusohud ja võimalikud suurõnnetuse stsenaariumid on kindlaks tehtud ning et on võetud vajalikud meetmed suurõnnetuse vältimiseks ja selleks, et piirata selle mõju inimeste tervisele ja keskkonnale;
  - c) näidata, et käitise rajatiste, hoidlate, seadmete ja nende toimimisega seotud infrastruktuuride kavandamisel, ehitamisel, töös hoidmisel ja hooldamisel on piisavalt arvestatud ohutust ja töökindlust ning peetud silmas käitise tegevusega seotud suurõnnetuse ohtu;
  - d) näidata, et käitises on koostatud käitisesisesed hädaolukorras toimimise plaanid, ning esitada vajalik teave käitiseväliste hädaolukorras toimimise plaanide koostamiseks;

- e) esitada pädevatele asutustele piisavalt teavet, mis võimaldaks teha uue tegevuse jaoks asukoha määramise otsuseid või muudatusi olemasolevates kaitistes.
2. Ohutusaruanne sisaldab vähemalt II lisas loetletud teavet ja andmeid. Selles nimetatakse asjaomased aruande koostamises osalevad organisatsioonid. Lisaks sellele sisaldab see kaitises olevate ohtlike ainete ajakohastatud loetelu.
3. Ohutusaruanne saadetakse pädevale asutusele järgmiste tähtaegade jooksul:
- a) uue kaitise puhul mõistliku aja jooksul enne ehitustööde või tegevuse alustamist,
  - b) olemasoleva kaitise puhul ühe aasta jooksul alates artikli 28 lõike 1 teises lõigus sätestatud kuupäevast;
  - c) lisaks hõlmatud kaitise puhul kahe aasta jooksul alates kuupäevast, mil asjaomase kaitise suhtes hakatakse kohaldama käesolevat direktiivi.
4. Käesoleva artikli lõikeid 1, 2 ja 3 ei kohaldata olemasoleva kaitise suhtes, kui kaitaja on riigi õigusaktides sätestatud nõuete kohaselt saatnud pädevale asutusele ohutusaruande artikli 28 lõikes 1 ettenähtud kuupäevaks ning teatistes sisalduvad andmed on kooskõlas käesoleva artikli lõigetega 1 ja 2 ning neid ei muudeta.
5. Kaitaja vaatab teatise iga viie aasta järel läbi ja vajaduse korral ajakohastab seda.
- Samuti vaatab kaitaja omal algatusel või pädeva asutuse taotluse korral mis tahes muul ajal ohutusaruande läbi ja vajaduse korral ajakohastab seda, kui see on põhjendatud uute asjaolude tõttu või kui see on vajalik selleks, et võtta arvesse uusi ohutust käsitlevaid tehnilisi teadmisi, mis on saadud näiteks õnnetusi või, kui võimalik, ohuolukordi ja ohtude hindamist käsitlevate teadmiste analüüsimisel.
- Ajakohastatud ohutusaruanne edastatakse viivitamata pädevale asutusele.
6. Enne kui kaitaja alustab ehitustöid või tegevust ning lõike 3 punktides b ja c ning lõikes 5 osutatud juhtudel teeb pädev asutus mõistliku aja jooksul pärast aruande saamist järgmist:
- a) edastab kaitajale ohutusaruande läbivaatamise tulemused;
  - b) keelab asjaomase kaitise kasutuselevõtmise või edaspidise kasutamise vastavalt artiklile 18.
7. Liikmesriik võib nõuda, et madalama tasandi kaitised rakendaksid suurõnnetuse vältimise põhimõtteid ohutuse juhtimise süsteemi abil vastavalt suurõnnetuse ohu suurusele ning kaitise ülesehituse või tegevuse keerukusele.

Artikkel 10

Rajatise, kaitise või hoidla muutmise

Kui rajatist, kaitist, hoidlat või protsessi või ohtlike ainete laadi või kogust muudetakse viisil, mis võib oluliselt mõjutada suurõnnetuse ohtu, tagab liikmesriik, et kaitaja:

- a) vaatab läbi suurõnnetuse vältimise põhimõtted ja vajaduse korral teeb neis muudatusi;
- b) vaatab läbi ohutusaruande ja ohutuse juhtimise süsteemid, samuti artiklis 9 nimetatud menetlused ja teeb nendes vajaduse korral muudatusi ning teatab pädevale asutusele selliste muudatuste üksikasjad enne muutmist.

Artikkel 11

Hädaolukorras toimimise plaanid

1. Liikmesriik tagab, et kõigi kõrgema tasandi kaitiste puhul:
  - a) koostab kaitaja kaitisesisese hädaolukorras toimimise plaani, mis hõlmab kaitises võetavaid meetmeid;
  - b) esitab kaitaja pädevale asutusele andmed, mida asutus vajab kaitisevälise hädaolukorras toimimise plaani koostamiseks;
  - c) koostab liikmesriigi selleks määratud asutus ühe aasta jooksul pärast seda, kui punkti b kohane teave on kaitajalt laekunud, kaitisevälise hädaolukorras toimimise plaani selle kohta, milliseid meetmeid tuleb võtta väljaspool kaitist.
2. Kaitaja täidab lõike 1 punktides a ja b sätestatud kohustused järgmiste tähtaegade jooksul:
  - a) uue kaitise puhul enne tegevuse alustamist;
  - b) olemasoleva kaitise puhul ühe aasta jooksul artikli 28 lõike 1 teises lõigus sätestatud kuupäevast, välja arvatud juhul, kui nimetatud kuupäevaks on vastavalt riigi õigusaktides sätestatud nõuetele koostatud kaitisesisene hädaolukorras toimimise plaan ja selles sisalduv teave on kooskõlas käesoleva artikliga ja seda ei muudeta;
  - c) lisaks hõlmatud kaitise puhul aasta jooksul alates kuupäevast, mil asjaomase kaitise suhtes hakatakse kohaldama käesolevat direktiivi.
3. Hädaolukorras toimimise plaanide koostamisel tuleb silmas pidada järgmisi eesmärke:
  - a) õnnetuse ohjeldamine ja kontrolli alla saamine, et minimeerida selle tagajärgi ja piirata mõju, mida see avaldab inimeste tervisele, keskkonnale ja varale;

- b) meetmete rakendamine inimeste tervise ja keskkonna kaitsmiseks suurõnnetuse mõju eest;
- c) vajaliku teabe edastamine üldsusele ja piirkonna asjaomastele teenistustele või asutustele;
- d) keskkonna suurõnnetuse järgse taastamise ja puhastamise sätestamine.

Hädaolukorras toimimise plaanid sisaldavad IV lisas sätestatud teavet.

- 4. Ilma et see piiraks pädevate asutuste kohustusi, tagab liikmesriik, et käesolevas direktiivis sätestatud käitisesiseste hädaolukorras toimimise plaanide koostamisel konsulteeritakse käitises töötavate inimestega, sealhulgas asjaomaste pikaajaliste allhankijatega, ja käitiseväliste hädaolukorras toimimise plaanide koostamisel või ajakohastamisel konsulteeritakse üldsusega. Liikmesriik tagab, et üldsusega konsulteerimine toimub vastavalt artiklile 14.
- 5. Liikmesriik tagab, et käitajad ja määratud asutused vaatavad käitisesisesed ja käitisevälised hädaolukorras toimimise plaanid läbi, katsetavad neid ning vajaduse korral muudavad ja ajakohastavad neid sobiva aja järel, kuid vähemalt kord kolme aasta jooksul. Läbivaatamisel võetakse arvesse asjaomastes käitistes või hädaabiteenistustes toimunud muudatusi ning uusi teadmisi tehnika ja suurõnnetusele reageerimise kohta.

Käitiseväliste hädaolukorras toimimise plaanide puhul peaks liikmesriik võtma arvesse vajadust hõlbustada kodanikukaitse abijõudude tugevdatud koostööd suurõnnetuse korral.
- 6. Liikmesriik tagab, et hädaolukorras toimimise plaani viib viivitamata ellu käitaja ja vajaduse korral, kui toimub suurõnnetus või leiab aset kontrollimatu sündmus, mille laad võib põhjustada suurõnnetuse, selleks määratud pädev asutus.
- 7. Ohutusaruandes sisalduvat teavet arvesse võttes võib pädev asutus teha põhjendatud otsuse mitte kohaldada lõikes 1 osutatud käitisevälise hädaolukorras toimimise plaani esitamise nõuet.

Pädev asutus põhjendab oma otsuse.

Artikkel 12

Maakasutuse planeerimine

- 1. Liikmesriik tagab, et maakasutuse põhimõtetes või muudes asjakohastes põhimõtetes võetakse arvesse eesmärki vältida suurõnnetusi ja piirata selliste õnnetuste tagajärgi inimeste tervisele ja keskkonnale. Nimetatud eesmärkide poole püüdlamiseks kontrollitakse:
  - a) uute käitiste paigutamist;
  - b) artikliga 10 hõlmatud olemasolevate käitiste muutmist;

- c) muutusi, mis on seotud ühenduste, üldkülastatavate kohtade ja elamurajoonidega olemasolevate käitiste läheduses, kui nende paigutamine või areng on selline, et võib suurendada suurõnnetuse riski või raskendada selle tagajärgi.
2. Liikmesriik tagab, et maakasutuse põhimõtetes või muudes asjakohastes põhimõtetes ja menetlustes nende rakendamiseks võetakse pikas perspektiivis arvesse järgmisi vajadusi:
- a) säilitada ohutuse tagamiseks vajalik vahemaa käesoleva direktiivi reguleerimisalas oleva käitise ning elamurajoonide, üldkasutuses olevate hoonete ja alade, võimaluse korral peamiste transpordiliinide ja puhkealade vahel;
- b) kaitsta looduse poolest erilist huvi pakkuvaid või eriti tundlikke alasid käesoleva direktiivi reguleerimisalas oleva käitise läheduses, tagades selleks ohutu vahemaa või võttes vajaduse korral muid asjakohaseid meetmeid;
- c) võtta olemasoleva käitise puhul täiendavaid tehnilisi meetmeid vastavalt artiklile 5, et mitte suurendada riski inimeste tervisele ja keskkonnale.
3. Liikmesriik tagab, et kõik pädevad asutused ja planeerimisasutused, kes vastutavad otsuste tegemise eest kõnealuses valdkonnas, võtavad kasutusele konsulteerimismenetlused, et soodustada lõike 1 alusel kehtestatud põhimõtete rakendamist. Menetlused peavad olema sellised, et käitajalt saadav teave käitises tekkivate riskide kohta oleks piisav ja otsuste tegemise puhul oleks tagatud tehnilise nõustamise kättesaadavus kas konkreetsete juhtumite kaupa või üldiselt.
- Liikmesriik tagab, et madalama tasandi käitised edastavad pädeva asutuse taotluse korral piisavalt maakasutuse planeerimiseks vajalikku teavet käitises esinevate riskide kohta.
4. Lõigetes 1, 2 ja 3 sätestatud nõuete kohaldamine ei piira nõukogu direktiivi 85/337/EMÜ¹² ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2001/42/EÜ¹³ sätete kohaldamist. Kui võimalik ja asjakohane, näevad liikmesriigid ette kooskõlastatud või ühised menetlused käesolevas artiklis ja nimetatud direktiivides sätestatud nõuete järgimiseks, et muu hulgas vältida hindamise ja nõustamise dubleerimist.

Artikkel 13

Üldsuse teavitamine

1. Liikmesriik tagab, et V lisas osutatud teave on üldsusele pidevalt kättesaadav, ka elektrooniliselt. Teave vaadatakse läbi ja vajaduse korral ajakohastatakse vähemalt üks kord aastas.
2. Kõrgema tasandi käitiste puhul tagab liikmesriik ka, et:

¹² EÜT L 175, 5.7.1985, lk 40.

¹³ EÜT L 197, 21.7.2001, lk 30.

- a) isikud, keda suurõnnetus võib mõjutada, saaksid, ilma et peaksid seda taotlema, korrapäraselt ja sobivaimas vormis teavet ohutusmeetmete ja õnnetuse korral käitumise kohta;
- b) ohutusaruanne tehakse taotluse korral üldsusele kättesaadavaks, arvestades artikli 21 lõiget 3; artikli 21 lõike 3 kohaldamise korral tehakse kättesaadavaks aruande muudetud versioon tehniliste üksikasjadeta kokkuvõtte kujul, mis hõlmab vähemalt teavet suurõnnetuse ohu, võimalike tagajärgede ja õnnetuse korral kohustusliku käitumise kohta;
- c) ohtlike ainete loetelu tehakse taotluse korral asjaomasele üldsusele kättesaadavaks, arvestades artikli 21 lõiget 3.

Käesoleva lõike punkti a kohaselt esitatav teave sisaldab vähemalt V lisas nimetatud teavet. Kõnealune teave edastatakse samuti kõigile avalikke teenuseid osutavatele asutustele, sealhulgas koolidele ja haiglatele, ning artikliga 8 hõlmatud käitiste puhul lisaks veel kõigile naaberkäitistele. Liikmesriik tagab teabe esitamise ning selle korrapärase läbivaatamise ja ajakohastamise vähemalt kord viie aasta jooksul.

- 3. Lõike 2 punktides a, b ja c osutatud taotlusi juurdepääsuks teabele käsitletakse vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2003/4/EÜ¹⁴ artiklitele 3 ja 5.
- 4. Liikmesriik esitab artikli 9 reguleerimisalasse kuuluvast käitise alguse saava piiriülese mõjuga suurõnnetuse toimumise tõenäosuse kohta piisavalt teavet liikmesriikidele, keda selline õnnetus võiks mõjutada, et võimalikud mõjutatud liikmesriigid saaksid vajaduse korral kohaldada artiklite 11, 12 ja käesoleva artikli asjakohaseid sätteid.
- 5. Kui asjaomane liikmesriik on otsustanud, et teise liikmesriigi territooriumi lähedal asuv käitis ei saa tekitada suurõnnetuse ohtu väljaspool selle riigi territooriumi vastavalt artikli 11 lõikele 6, ja seega ei ole vaja esitada käitisevälist hädaolukorras toimimise plaani vastavalt artikli 11 lõikele 1, teatab ta sellest teisele liikmesriigile.
- 6. Käesolevat artiklit kohaldatakse vastavalt artikli 21 sätetele.

Artikkel 14

Konsulterimine üldsusega ja üldsuse kaasamine otsuste tegemisse

- 1. Liikmesriik tagab, et üldsusel on võimalik esitada oma arvamus järgmistes küsimustes:
  - a) artikliga 12 hõlmatud uue käitise planeerimine;
  - b) olemasoleva artikliga 10 hõlmatud käitise muutmise, kui sellise muutmise suhtes kohaldatakse käesoleva direktiiviga ettenähtud planeerimiskohustusi;

---

¹⁴ ELT L 41, 14.2.2003, lk 26.

- c) olemasoleva käitise ümbruse kasutuselevõtt, mille puhul asukoht või muutmine võib suurendada suurõnnetuse riski või raskendada selle tagajärgi vastavalt artiklile 12;
  - d) käitisevälised hädaolukorras toimimise plaanid vastavalt artikli 11 lõike 1 punktile c.
2. Üldsust teavitatakse otsuse tegemise varases etapis või hiljemalt siis, kui teavet saab nõuetekohaselt esitada, kas avalike teadaannete või muude sobivate vahendite, näiteks võimaluse korral elektroonilise meedia abil järgmiste küsimuste kohta:
- a) lõikes 1 sätestatud teave;
  - b) vajaduse korral tõsiasia, et otsuse puhul tuleb viia läbi riikliku või piiriülese keskkonnamõju hindamine või liikmesriikide vahelised konsultatsioonid vastavalt artikli 13 lõikele 4;
  - c) üksikasjad pädeva asutuse kohta, kes vastutab otsuse tegemise eest, asutuste kohta, kust saab ajakohast teavet, asutuste kohta, kellele võib esitada märkusi ja küsimusi, ning märkuste ja küsimuste edastamise ajakava kohta;
  - d) võimalike otsuste laad ja olemasolu korral otsuse eelnõu;
  - e) teadaanne selle kohta, millal, kus ja kuidas tehakse asjakohane teave kättesaadavaks;
  - g) üksikasjad lõike 5 kohase üldsuse kaasamise korra ja konsultatsioonide läbiviimise kohta.
3. Liikmesriik tagab, et asjaomasele üldsusele tehakse asjakohaste tähtaegade jooksul kättesaadavaks järgmine:
- a) kooskõlas liikmesriigi õigusaktidega peamised aruanded ja nõuanded, mis on pädevale asutusele või pädevatele asutustele esitatud ajal, mil asjaomast üldsust teavitati lõike 2 kohaselt;
  - b) direktiivi 2003/4/EÜ sätete kohaselt muu kui lõikes 2 osutatud teave, mis on vajalik kõnealuse otsuse tegemiseks ja mis saab kättesaadavaks alles pärast seda, kui asjaomast üldsust on lõike 2 kohaselt teavitatud.
4. Liikmesriik tagab, et asjaomasel üldsusel on enne otsuse tegemist võimalus pädevale asutusele arvamust avaldada ja märkusi teha ning et otsuse tegemisel võetakse asjakohaselt arvesse lõike 1 kohaste konsultatsioonide tulemusi.
5. Üldsuse teavitamise ja asjaomase üldsusega konsulteerimise konkreetse korralduse määrab kindlaks liikmesriik.

Menetluse eri etappidele nähakse ette mõistlikud tähtajad, jättes piisavalt aega üldsuse teavitamiseks ning asjaomase üldsuse ettevalmistamiseks ja tõhusaks kaasamiseks keskkonnaalaste otsuste tegemisse vastavalt käesoleva artikli sätetele.

6. Liikmesriik tagab, et asjaomase otsuse vastuvõtmise korral teeb pädev asutus üldsusele kättesaadavaks järgmise:
- a) otsuse sisu ja põhjendused, sealhulgas hilisemad ajakohastamised;
  - b) enne otsuse tegemist peetud konsultatsioonide tulemused ja selgituse selle kohta, kuidas kõnealuseid tulemusi otsuse tegemisel arvesse võeti.

Artikkel 15

Teave, mille käitaja peab esitama pärast suurõnnetust

1. Liikmesriik tagab, et võimalikult kiiresti pärast suurõnnetust teeb käitaja kõige otstarbekamaid vahendeid kasutades järgmist:
- a) teavitab pädevat asutust;
  - b) esitab pädevale asutusele järgmised andmed niipea, kui need saavad teatavaks:
    - i) õnnetuse asjaolud;
    - ii) asjaomased ohtlikud ained;
    - iii) teadaolevad andmed, mille põhjal saab hinnata õnnetuse mõju inimeste tervisele ja keskkonnale;
    - iv) võetud erakorralised meetmed;
  - c) teatab pädevale asutusele, millised meetmed on kavandatud selleks, et:
    - i) leevendada õnnetuse keskmise kestusega ja pikaajalist mõju;
    - ii) välistada õnnetuse kordumine;
  - d) ajakohastab esitatud teabe, kui hilisema uurimise käigus ilmnevad täiendavad asjaolud, mille tõttu kõnealune teave või tehtud järeldused muutuvad.
2. Liikmesriik kohustab pädevat asutust:
- a) tagama, et võetakse kõik kiireloomulised, keskmise kestusega ja pikaajalised meetmed, mis võivad osutada vajalikuks;
  - b) koguma inspekteerimise ja uurimise teel või muul otstarbekal viisil teavet, mis on vajalik suurõnnetuse tehniliste, organisatsiooniliste ja juhtimisega seotud aspektide täielikuks analüüsimiseks;
  - c) tegutsema asjakohaselt, et käitaja võtaks vajalikud heastavad meetmed; ja
  - d) andma soovitusi edaspidiste ennetusmeetmete kohta.

Artikkel 16

Teave, mille liikmesriik peab esitama pärast suurõnnetust

1. Suurõnnetuste vältimist ja nende tagajärgede leevendamist silmas pidades teatab liikmesriik komisjonile võimalikult kiiresti oma territooriumil toimunud suurõnnetusest, mis vastab VI lisa kriteeriumidele. Ta esitab komisjonile järgmised üksikasjad:
  - a) liikmesriik, aruande eest vastutava asutuse nimi ja aadress;
  - b) suurõnnetuse toimumise kuupäev, kellaeg ja koht ning asjaomase käitaja täielik nimi ja käitise aadress;
  - c) lühiülevaade õnnetuse asjaoludest, sealhulgas asjaomastest ohtlikest ainetest ja selle vahetust mõjust inimeste tervisele ja keskkonnale;
  - d) lühiülevaade võetud erakorralistest meetmetest ja õnnetuse kordumise vältimiseks vajalikest ettevaatusabinõudest.
2. Liikmesriik teavitab komisjoni analüüsitulemustest ja soovitudest võimalikult kiiresti ja hiljemalt aasta jooksul alates õnnetuse toimumise kuupäevast, kasutades selleks artikli 20 lõikes 5 osutatud andmebaasi.

Liikmesriik võib viivitada esimeses lõigus osutatud teabe edastamisega üksnes juhul, kui on vaja lõpetada kohtumenetlus, mida selline aruandmine võiks mõjutada.
3. Komisjon kehtestab koostöös liikmesriikidega aruande vormi. Liikmesriik kasutab lõigetes 1 ja 2 osutatud teabe edastamiseks nimetatud vormi.
4. Liikmesriik teatab komisjonile iga sellise organi nime ja aadressi, kellel võiks olla olulist teavet suurõnnetuse kohta ja kes võiks anda nõu teiste liikmesriikide pädevatele asutustele, kes peavad sellise õnnetuse puhul sekkuma.

Artikkel 17

Pädev asutus

1. Ilma et see piiraks käitaja kohustusi, loob või määrab liikmesriik pädeva asutuse või pädevad asutused, kes vastutavad käesolevas direktiivis sätestatud kohustuste täitmise eest, ja vajaduse korral ka organid, kes abistavad pädevat asutust või pädevaid asutusi tehniliselt. Liikmesriik, kes loob või määrab rohkem kui ühe pädeva asutuse, määrab ühe pädeva asutuse, kelle kohustus on tagada ülesannete täitmiseks kasutatavate menetluste kooskõlastatus.
2. Komisjon kutsub korrapäraselt kokku liikmesriikide pädevate asutuste esindajatest koosneva foorumi. Pädevad asutused ja komisjon teevad käesoleva direktiivi rakendamiseks vajalike meetmete võtmisel koostööd.

3. Liikmesriik tagab, et pädev asutus võtab vastu käesoleva direktiivi kohaldamise seisukohast samaväärse teabe, mille käitaja on esitanud muude ELi õigusaktide kohaselt ja mis vastab käesolevas direktiivis sätestatud nõuetele. Sellistel juhtudel tagab pädev asutus käesolevas direktiivis sätestatud nõuete täitmise.

Artikkel 18

Kasutamise keelamine

1. Liikmesriik keelab käitise, rajatise või hoidla või nende mis tahes osa kasutamise või kasutuselevõtmise, kui käitaja võetud meetmetes suurõnnetuse vältimiseks ja selle tagajärgede leevendamiseks on tõsiseid puudujääke.

Liikmesriik võib keelata käitise, rajatise või hoidla või nende mis tahes osa kasutamise või kasutuselevõtmise, kui käitaja ei ole teatise, aruandeid või muud käesoleva direktiivi kohaselt nõutavat teavet esitanud sätestatud tähtaja jooksul.

2. Liikmesriik tagab, et käitaja võib pädeva asutuse poolt vastavalt lõikele 1 väljaantud keelamiskorralduse edasi kaevata oma riigi õigusaktide ja korra kohaselt kindlaksmääratud asjakohasele organile.

Artikkel 19

Inspekteerimine

1. Liikmesriik tagab, et pädev asutus kehtestab inspekteerimissüsteemi.
2. Inspekteerimise laad sõltub asjaomase käitise laadist. Inspekteerimine ei sõltu ohutusaruande või muu esitatud aruande saamisest. Inspekteerimine peab olema piisav käitises kasutatavate tehniliste, korralduslike ja juhtimissüsteemide plaanipäraseks ja süstemaatiliseks läbivaatamiseks, tagades eelkõige selle, et:
  - a) käitaja suudab tõendada, et ta on võtnud erinevate käitises toimuvate tegevuste puhul suurõnnetuse vältimiseks vajalikud meetmed;
  - b) käitaja suudab tõendada, et ta on näinud ette vajalikud vahendid õnnetuse tagajärgede piiramiseks nii käitise territooriumil kui ka väljaspool seda;
  - c) ohutusaruandes või mis tahes muus esitatud aruandes sisalduvad andmed ja teave kajastavad asjakohaselt käitises valitsevaid olusid;
  - d) üldsust on teavitatud vastavalt artikli 13 lõikele 1.
3. Liikmesriik tagab, et kõik käitised on hõlmatud inspekteerimiskavaga riigi, piirkonna ja kohalikul tasandil ning et kava vaadatakse korrapäraselt läbi ja vajaduse korral ajakohastatakse.

Iga inspekteerimiskava sisaldab järgmist:

- a) asjaomaste ohutusküsimuste üldhinnang;
  - b) kavaga hõlmatud geograafilise piirkonna määratlus;
  - c) kavaga hõlmatud käitiste ja rajatiste loetelu;
  - d) selliste käitiserühmade loetelu, mille puhul võib tekkida artiklis 8 ettenähtud dominoefekt, võttes arvesse naaberkäitised, mis ei kuulu käesoleva direktiivi reguleerimisalasse;
  - e) selliste käitiste loetelu, mille puhul teatavad välised riskid või ohuallikad võivad suurendada suurõnnetuse riski või raskendada selle tagajärgi;
  - f) rutiinse inspekteerimise puhul kasutatavad menetlused, sealhulgas lõike 4 kohased inspekteerimisprogrammid;
  - g) lõike 6 kohase pistelise inspekteerimise menetlused;
  - h) sätted eri inspekteerimisasutuste koostöö kohta.
4. Pädev asutus koostab lõikes 3 osutatud inspekteerimiskavade põhjal korrapäraselt kõigi käitiste korrapärase inspekteerimise programmid, määrates sealhulgas eri käitiselikide puhul kindlaks kohapealse kontrollimise sageduse.

Kahe kohapealse kontrollimise vahele jääv ajavahemik määratakse asjaomase käitise suurõnnetusohklikkuse süstemaatilise hindamise põhjal, kuid see ei tohiks olla kõrgema tasandi käitise puhul pikem kui üks aasta ja madalama tasandi käitise puhul pikem kui kolm aastat. Kui inspekteerimise käigus tuvastatakse käesolevas direktiivis ettenähtud nõuete oluline rikkumine, kontrollitakse käitist kohapeal kuu kuu pärast uuesti.

5. Ohtude süstemaatiline hindamine põhineb vähemalt järgmistel kriteeriumidel:
- a) asjaomaste käitiste võimalik ja tegelik mõju inimeste tervisele ja keskkonnale, võttes arvesse suurõnnetuse ohte, kohaliku keskkonna tundlikkust ja õnnetustega kaasnevaid riske;
  - b) registreeritud andmed käesoleva direktiivi nõuete täitmise kohta;
  - c) käitaja osalemine ELi keskkonnajuhtimis- ja auditeerimissüsteemis (EMAS) vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EÜ) nr 1221/2009¹⁵.

Muude ELi õigusaktide kohase inspekteerimise tulemused võetakse samuti arvesse, kui see on asjakohane.

6. Oluliste kaebuste, raskete õnnetuste ja ohtlike olukordade, vahejuhtumite ja nõuetele mittevastavuste uurimiseks viiakse erakorraline inspekteerimine läbi nii kiiresti kui võimalik.

---

¹⁵ ELT L 342, 22.12.2009, lk 1

7. Kahe kuu jooksul pärast kohapealset kontrollimist teatab pädev asutus käitajale selle tulemused ja vajalikuks peetavad meetmed. Pädev asutus tagab, et käitaja võtab kõik vajalikud meetmed mõistliku aja jooksul pärast teatise saamist.
8. Kui võimalik, kooskõlastatakse kõnealune inspekteerimine muude ELi õigusaktide kohaselt toimuva inspekteerimisega ja ühitatakse, kui see on asjakohane.
9. Liikmesriik tagab, et inspekteerimise tõhusaks läbiviimiseks on piisavalt vajalike oskuste ja kvalifikatsiooniga töötajaid. Liikmesriik soovib pädeval asutusel luua mehhanismid ja vahendid kogemuste vahetamiseks ja teadmiste süvendamiseks ning osaleda sellises tegevuses ELi tasandil, kui see on asjakohane.
10. Liikmesriik tagab, et käitaja pakub pädevale asutusele vajalikku abi kohapealse kontrollimise teostamiseks ja käesoleva direktiivi kohaste kohustuste täitmiseks vajaliku teabe kogumiseks, eelkõige selleks, et pädev asutus saaks täies ulatuses hinnata suurõnnetuse tõenäosust ja määrata kindlaks suurõnnetuse tõenäosuse võimaliku suurenemise või selle tagajärgede muutumise raskemaks, et koostada käitiseväline hädaolukorras toimimise plaan ja võtta arvesse ohtlikud ained, mis oma füüsilise kuju, konkreetsete tingimuste või asukoha tõttu võivad nõuda eritähelepanu.

Artikkel 20

Infosüsteem ja teabevahetus

1. Liikmesriigid ja komisjon vahetavad teavet kogemuste kohta, mis on omandatud seoses suurõnnetuste vältimise ja nende tagajärgede ulatuse piiramisega. Kõnealune teave käsitleb eelkõige käesolevas direktiivis sätestatud meetmete toimimist.
2. Liikmesriik tagab, et V lisa osutatud teave või V lisa 2. osas osutatud teabe puhul selle kokkuvõtte tehakse komisjonile elektrooniliselt kättesaadavaks ja et seda pidevalt ajakohastatakse.
3. Komisjon loob liikmesriikide lõike 2 kohaselt esitatavat teavet sisaldava elektroonilise andmebaasi ja ajakohastab seda.

Komisjon loob tihedas koostöös liikmesriikidega andmevahetuse automatiseeritud süsteemid ja aruande vormi lõikes 2 osutatud teabe edastamiseks 1. jaanuariks 2015.

4. Liikmesriik esitab komisjonile kolme aasta aruande käesoleva direktiivi rakendamise kohta. Samuti esitab ta elektrooniliselt lõikes 2 osutatud teabe kokkuvõtte või nimetab andmebaasid, kust kõnealust teavet võib leida.

Komisjon avaldab elektrooniliselt kõnealuste aruannete üldkokkuvõtte iga kolme aasta järel.

5. Komisjon loob ja teeb liikmesriikidele kättesaadavaks andmebaasi, mis sisaldab eelkõige üksikasju liikmesriikide territooriumil toimunud suurõnnetuste kohta, selleks et:

- a) teave, mida liikmesriigid esitavad vastavalt artikli 16 lõigetele 1 ja 2, jõuaks kiiresti kõigi pädevate asutusteni;
  - b) edastada pädevatele asutustele suurõnnetuse põhjuste analüüs ja selle põhjal tehtud järeldused;
  - c) jagada pädevatele asutustele teavet ennetusmeetmete kohta;
  - d) edastada teavet organisatsioonide kohta, kes võivad anda nõu või vajalikku teavet suurõnnetuste toimumise, vältimise ja nende tagajärgede leevendamise kohta.
6. Andmebaas sisaldab vähemalt järgmist:
- a) teave, mida liikmesriigid edastavad vastavalt artikli 16 lõigetele 1 ja 2;
  - b) õnnetuse põhjuste analüüs;
  - c) pärast õnnetust tehtud järeldused;
  - d) ennetusmeetmed, mis on vajalikud õnnetuse kordumise välistamiseks.
7. Komisjon teeb lõigetes 3 ja 5 osutatud andmebaasid üldsusele kättesaadavaks.

Artikkel 21

Konfidentsiaalsus

1. Läbipaistvust silmas pidades tagab liikmesriik, et pädev asutus on kohustatud avaldama käesoleva direktiivi kohaselt saadud teabe kõigile füüsilistele ja juriidilistele isikutele, kes seda taotleavad.
2. Taotluse käesoleva direktiivi kohaselt pädevale asutusele laekunud teabe saamiseks võib tagasi lükata, kui tegemist on direktiivi 2003/4/EÜ artikli 4 lõike 2 kohaste tingimustega.
3. Pädevale asutusele laekunud artikli 13 lõike 2 punktide b ja c kohasele täielikule teabele võib juurdepääsu mitte lubada, kui käitaja on soovinud jätta ohutusaruande või ohtlike ainete loetelu teatavad osad avalikustamata direktiivi 2003/4/EÜ artikli 4 lõike 2 punktides b, d, e või f sätestatud põhjustel.

Pädev asutus võib samadel põhjustel aruande või loetelu teatavatele osadele juurdepääsu mitte lubada. Sellisel juhul esitab käitaja pädeva asutuse nõusolekul pädevale asutusele aruande muudetud versiooni, millest nimetatud osad on välja jäetud, ja avaldab selle ka üldsusele.

Artikkel 22

Õiguskaitse kättesaadavus

1. Liikmesriik tagab, et asjaomase üldsuse esindajad võivad vastavalt direktiivi 2003/4/EÜ artiklile 6 taotleda pädeva asutuse tegevuse või tegevusetuse läbivaatamist seoses mis tahes teabenõudega vastavalt käesoleva direktiivi artiklile 13 või artikli 21 lõikele 1. Liikmesriik tagab, et kooskõlas asjaomase riigi õigussüsteemiga oleks asjaomase üldsuse esindajatel juurdepääs läbivaatamismenetlusele kohtu või muu sõltumatu ja erapooletu organi poolt, mis on seaduslikult asutatud, et vaidlustada otsuste, tegevuse või tegevusetuse sisulist või protseduurilist seaduslikkust seoses artikli 14 kohaste juhtumitega, kui:
  - a) asjaomasel üldsusel on küllaldane huvi;
  - b) asjaomane üldsus väidab, et tema õigusi on kahjustatud, kui liikmesriigi menetlusseadus seab selle eeltingimuseks.

Liikmesriik määrab kindlaks, millises etapis võib otsuseid, tegevust või tegevusetust vaidlustada.

2. Liikmesriik määrab kooskõlas eesmärgiga anda asjaomasele üldsusele laialdane juurdepääs õiguskaitsele kindlaks, mis moodustab küllaldase huvi ja õiguse kahjustuse. Sel eesmärgil loetakse lõike 2 punkti a tähenduses piisavaks iga siseriikliku õiguse nõuetele vastava keskkonnakaitsega tegeleva vabaühenduse huvi edendada keskkonnakaitset.

Ka esimeses lõigus osutatud organisatsioonidel loetakse olevat õigused, mida on võimalik kahjustada lõike 2 punkti b tähenduses.

3. Lõige 2 ei välista eelneva läbivaatamismenetluse võimalust haldusasutuses ega mõjuta nõuet ammendada kõik halduskorras lahendamise menetlused enne asja kohtusse läbivaatamisele saatmist, kui riigi õigusaktides on selline nõue.
4. Lõigetes 1 ja 2 sätestatud menetlused on erapooletud, õiglased, õigeaegsed ja mitte üle jõu käivalt kuluvad. Vajaduse korral sätestatakse tegevuse kohtulik keelustamine.

Liikmesriik tagab, et üldsusele tehtaks kättesaadavaks praktiline teave läbivaatamismenetluste kasutamise kohta.

Artikkel 23

Lisade muutmine

Ilma et see piiraks artikli 4 kohaldamist, võtab komisjon artikli 24 kohaselt vastu delegeeritud õigusaktid, et kohandada I kuni VII lisa tehnika arenguga.

Artikkel 24

Delegeeritud volituste rakendamine

1. Komisjonile antakse määramata ajaks õigus võtta vastu artiklites 4 ja 23 osutatud delegeeritud õigusakte.
2. Niipea kui komisjon on delegeeritud õigusakti vastu võtnud, teeb ta selle üheaegselt teatavaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule.
3. Delegeeritud aktide vastuvõtmise volitused antakse komisjonile artiklites 25 ja 26 sätestatud tingimustel.

Artikkel 25

Delegeerimise tagasivõtmine

1. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad artiklis 24 osutatud volituste delegeerimise mis tahes ajal tagasi võtta.
2. Institutsioon, kes on algatanud volituse tühistamise otsustamiseks sisemenetluse, teatab sellest mõistliku aja jooksul enne lõpliku otsuse tegemist teisele institutsioonile ja komisjonile, märkides volitused, mis võidakse tühistada ja tühistamise põhjused.
3. Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse otsuses nimetatud volituste delegeerimine. Otsus jõustub kohe või otsuses osutatud hilisemal kuupäeval. Otsus ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust. Kõnealune otsus avaldatakse *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 26

Delegeeritud õigusaktide suhtes vastuväidete esitamine

1. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad delegeeritud õigusakti suhtes vastuväiteid esitada kahe kuu jooksul alates õigusakti teatavastegemisest. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega ühe kuu võrra.
2. Kui pärast selle tähtaja möödumist ei ole Euroopa Parlament ega nõukogu delegeeritud õigusakti suhtes vastuväiteid esitanud, avaldatakse see Euroopa Liidu Teatajas ning see jõustub aktis nimetatud kuupäeval.

Delegeeritud õigusakti võib avaldada *Euroopa Liidu Teatajas* ja see võib jõustuda enne nimetatud tähtaja lõppu, kui nii Euroopa Parlament kui nõukogu on komisjonile teatanud, et nad ei kavatse vastuväiteid esitada.

3. Kui Euroopa Parlament või nõukogu esitab delegeeritud õigusaktile vastuväite, siis õigusakt ei jõustu. Delegeeritud õigusakti suhtes vastuväited esitanud institutsioon esitab ka nende põhjenduse.

Artikkel 27

Karistused

Liikmesriik määrab kindlaks karistused, mida kohaldatakse käesoleva direktiivi kohaselt vastuvõetud siseriiklike õigusnormide rikkumise korral. Kehtestatavad karistused peavad olema tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad. Liikmesriik teatab need sätted komisjonile hiljemalt 1. juuniks 2015 ja annab viivitamata teada nende edaspidisest muutmisest.

Artikkel 28

Ülevõtmine

1. Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid hiljemalt 31. maiks 2015. Nad edastavad kõnealuste normide teksti ning kõnealuste normide ja käesoleva direktiivi vahelise vastavustabeli viivitamata komisjonile.

Nad kohaldavad nimetatud meetmeid alates 1. juunist 2015.

Kui liikmesriigid need meetmed vastu võtavad, lisavad nad nendesse meetmetesse või nende meetmete ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastuvõetavate põhiliste siseriiklike õigusnormide teksti.

Artikkel 29

Kehtetuks tunnistamine

1. Käesolevaga tunnistatakse direktiiv 96/82/EÜ kehtetuks alates 1. juunist 2015.
2. Viiteid kehtetuks tunnistatud direktiivile käsitatakse viidetena käesolevale direktiivile ja loetakse vastavalt VIII lisas esitatud vastavustabelile.

Artikkel 30

Jõustumine

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 31

Adressaadid

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel,

*Euroopa Parlamendi nimel
president*

*Nõukogu nimel
eesistuja*

Lisade loetelu

I lisa. Ohtlike ainete loetelu

II lisa. Minimaalsed andmed ja teave, mis tuleb esitada artiklis 9 sätestatud ohutusaruandes

III lisa. Suurõnnetuste vältimise seisukohast tähtis artiklis 9 osutatud teave käitise juhtimise süsteemi ja korralduse kohta

IV lisa. Andmed ja teave, mida peavad sisaldama artikli 11 kohased hädaolukorras toimimise plaanid

V lisa. Üldsusele artikli 13 lõike 1 ja lõike 2 punkti a kohaselt edastatav teave

VI lisa. Artikli 16 lõikes 1 sätestatud kriteeriumid, mille kohaselt õnnetusest tuleb teatada komisjonile

VII lisa. Kriteeriumid erandi tegemiseks vastavalt artiklile 4

VIII lisa. Vastavustabel

I LISA

Ohtlike ainete loetelu

1. OSA

Ainete ja segude kategooriad

I lisa 1. osa hõlmab kõiki aineid ja segusid, mille kohta kehtivad 1. veerus loetletud ohukategooriad:

1. veerg	2. veerg	3. veerg
Ohtlike ainete ja segude kategooriad	Artikli 3 lõikes 9 osutatud ohtlike ainete piirkogused (tonnides) järgmiste käitisetüüpide kohaldamiseks:	
	Madalama tasandi nõuded	Kõrgema tasandi nõuded
H OSA. OHT TERVISELE		
H1 AKUUTNE TOKSILISUS 1. kategooria, kõik kokkupuuteviisid	5	20
H2 AKUUTNE TOKSILISUS – 2. kategooria, kõik kokkupuuteviisid – 3. kategooria, kokkupuude naha või sissehingamise kaudu (vt märkus 7)	50	200
H3 STOT (<i>specific target organ toxicity</i>) TOKSILISUS SIHTORGANI SUHTES – ÜHEKORDNE KOKKUPUUDE STOT 1. kategooria	50	200
P OSA. FÜÜSILINE OHT		
P1a PLAHVATUSOHTLIKUD (vt märkus 8) – ebapüsivad plahvatusohtlikud või – plahvatusohtlikud, alamklassid 1.1, 1.2, 1.3, 1.5 või 1.6 või – ained või segud, millel määruse (EÜ) nr 440/2008 meetodi A.14 järgi on lõhkeaine omadused (vt märkus 9) ja mis ei kuulu ohuklassidesse „Orgaanilised peroksiidid” või „Isereageerivad ained ja segud”	10	50

1. veerg	2. veerg	3. veerg
Ohtlike ainete ja segude kategooriad	Artikli 3 lõikes 9 osutatud ohtlike ainete piirkogused (tonnides) järgmiste käitisetüüpide kohaldamiseks:	
	Madalama tasandi nõuded	Kõrgema tasandi nõuded
P1b PLAHVATUSOHTLIKUD (vt märkus 8) Plahvatusohtlikud, alaklass 1.4 (vt märkus 10)	50	200
P2 TULEOHTLIKUD GAASID Tuleohtlikud gaasid, 1. või 2. kategooria	10	50
P3a TULEOHTLIKUD AEROSOOLID (vt märkus 11.1) Eriti tuleohtlikud või tuleohtlikud aerosoolid, mis sisaldavad 1. või 2. kategooria tuleohtlikke gaase või 1. kategooria tuleohtlikke vedelikke	150	500
P3b TULEOHTLIKUD AEROSOOLID (vt märkus 11.1) Eriti tuleohtlikud või tuleohtlikud aerosoolid, mis ei sisaldava 1. või 2. kategooria tuleohtlikke gaase ega 1. kategooria tuleohtlikke vedelikke (vt märkus 11.2)	5 000	50 000
P4 OKSÜDEERIVAD GAASID Oksüdeerivad gaasid, 1. kategooria	50	200
P5a TULEOHTLIKUD VEDELIKUD – 1. kategooria tuleohtlikud vedelikud või – 2. või 3. kategooria tuleohtlikud vedelikud, mida hoitakse nende keemistemperatuurist kõrgemal temperatuuril, või – muud kuni 60 °C leektäpiga vedelikud, mida hoitakse nende keemistemperatuurist kõrgemal temperatuuril (vt märkus 12)	10	50

1. veerg	2. veerg	3. veerg
Ohtlike ainete ja segude kategooriad	Artikli 3 lõikes 9 osutatud ohtlike ainete piirkogused (tonnides) järgmiste käitisetüüpide kohaldamiseks:	
	Madalama tasandi nõuded	Kõrgema tasandi nõuded
P5b TULEOHTLIKUD VEDELIKUD – 2. või 3. kategooria tuleohtlikud vedelikud, mille puhul konkreetsed töötlemistingimused nagu kõrge rõhk või kõrge temperatuur võivad tekitada suurõnnetuse ohu või – muud kuni 60 °C leektäpiga vedelikud, mille puhul konkreetsed töötlemistingimused nagu kõrge rõhk või kõrge temperatuur võivad tekitada suurõnnetuse ohu või (vt märkus 12)	50	200
P5c TULEOHTLIKUD VEDELIKUD 2. või 3. kategooria tuleohtlikud vedelikud, mida ei hõlma P5a ega P5b	5 000	50 000
P6a ISEREAGEERIVAD AINED JA SEGUD ning ORGAANILISED PEROKSIIDID Isereageerivad ained ja segud, tüüp A või B või orgaanilised peroksiidid, tüüp A või B	10	50
P6b ISEREAGEERIVAD AINED JA SEGUD ning ORGAANILISED PEROKSIIDID Isereageerivad ained ja segud, tüübid C, D, E või F või orgaanilised peroksiidid, tüübid C, D, E või F	50	200
P7 PÜROFOORSED VEDELIKUD JA TAHKED AINED Pürofoorsed vedelikud, 1. kategooria Pürofoorsed tahked ained, 1. kategooria	50	200
P8 OKSÜDEERIVAD VEDELIKUD JA TAHKED AINED Oksüdeerivad vedelikud, 1., 2. või 3. kategooria või Oksüdeerivad tahked ained, 1., 2. või 3. kategooria	50	200

1. veerg	2. veerg	3. veerg
Ohtlike ainete ja segude kategooriad	Artikli 3 lõikes 9 osutatud ohtlike ainete piirkogused (tonnides) järgmiste käitisetüüpide kohaldamiseks:	
	Madalama tasandi nõuded	Kõrgema tasandi nõuded
E OSA. KESKKONNAOHT		
E1 Ohtlikud veekeskkonnale akuutse toksilisuse 1. kategooria või kroonilise toksilisuse 1. kategooria	100	200
E2 Ohtlikud veekeskkonnale kroonilise toksilisuse 2. kategooria	200	500
OSA O. MUUD OHUD		
O1 Ained või segud ohulausega EUH014	100	500
O2 Ained ja segud, millest kokkupuutel veega eraldub tuleohtlikke gaase (1. kategooria)	100	500
O3 Ained või segud ohulausega EUH029	50	200

2. OSA

Nimetatud ained

Kui 2. osas loetletud aine või ainete rühm kuulub ka 1. osas osutatud kategooriasse, tuleb kasutada 2. osas sätestatud piirkoguseid.

1. veerg	CASi number ¹⁶	2. veerg	3. veerg
		Piirkogused (tonnides) järgmiste käitisetüüpide kohaldamiseks:	
Ohtlikud ained			
		Madalama tasandi nõuded	Kõrgema tasandi nõuded
Ammooniumnitraat (märkus 13)	-	5000	10000

¹⁶ CASi number on näidatud üksnes viitena.

Ammooniumnitraat (märkus 14)	-	1250	5000
Ammooniumnitraat (märkus 15)	-	350	2500
Ammooniumnitraat (märkus 16)	-	10	50
Kaaliumnitraat (märkus 17)	-	5000	10000
Kaaliumnitraat (märkus 18)	-	1250	5000
Arseenpentoksiid, arseen(V)hape ja/või selle soolad	1303-28-2	1	2
Arseentrioksiid, arseenis(III)hape ja/või selle soolad	1327-53-3		0,1
Broom	7726-95-6	20	100
Kloor	7782-50-5	10	25
Nikliühendid sissehingatava pulbril kujul: nikkelmonooksiid, nikkeldioksiid, nikkelsulfiid, trinikkeldisulfiid, dinikkeltrioksiid			1
Etüleenimiin	151-56-4	10	20
Fluor	7782-41-4	10	20
Formaldehüüd (kontsentratsioon $\geq 90\%$)	50-00-0	5	50
Vesinik	1333-74-0	5	50
Vesinikkloriid (veeldatud gaas)	7647-01-0	25	250
Pliialküülid	-	5	50
Tuleohtlikud veeldatud gaasid, CLP 1. ja 2. kategooria gaasid (k.a veeldatud naftagaas) ja maagaas	-	50	200
Atsetüleen	74-86-2	5	50
Etüleenoksiid	75-21-8	5	50
Propüleenoksiid	75-56-9	5	50
Metanool	67-56-1	500	5000

4,4-metüleenbis(2-kloraniliin) ja/või selle soolad, pulbri kujul	101-14-4		0,01
Metüülisotsüanaat	624-83-9		0,15
Hapnik	7782-44-7	200	2000
2,4-tolueendiisotsüanaat	584-84-9	10	100
2,6-tolueendiisotsüanaat	91-08-7		
Karbonüüldikloriid (fosgeen)	75-44-5	0,3	0,75
Arsiin (arseentrihüdriid)	7784-42-1	0,2	1
Fosfiin (fosfortrihüdriid)	7803-51-2	0,2	1
Vääveldikloriid	10545-99-0	1	1
Vääveltrioksiid	7446-11-9	15	75
Polüklorodibensofuraanid ja polüklorodibensodioksiinid (k.a. TCDD), arvatatud TCDD-ekvivalendina (märkus 19)			0,001
Järgmised KANTSEROGEENID või segud, milles järgmiste kantseroogeenide sisaldus on üle 5 massiprotsendi: 4-aminobifenüül ja/või selle soolad, bensotrikloriid, bensidiin ja/või selle soolad, bis(klorometüül)eeter, klorometüülmetüüleeter, 1,2-dibromoetaan, dietüülsulfaat, dimetüülsulfaat, dimetüülkarbamooükloriid, 1,2-dibromo-3-kloropropaan, 1,2-dimetüülhüdrasiin, dimetüülnitrosamiin, heksametüülfosfortriamiid, hüdrasiin, 2-naftüülamiin ja/või selle soolad, 4-nitrodifenüül ning 1,3-propaansulfoon		0,5	2

Naftasaadused			
a) mootoribensiin ja ligroin,			
b) petrooleum (sh reaktiivkütus),			
c) gaasiõlid (sh diislikütused, tarbekütteõlid ja gaasiõli kokkusegamisosised)		2500	25000
d) raske kütteõli			
Veevaba ammoniaak	7664-41-7	50	200
Boortrifluoriid	7637-07-2	5	20
Vesiniksulfiid	7783-06-4	5	20

3. OSA

Ained ja segud, mis on käesolevast direktiivist artikli 2 lõike 2 punkti h või artikli 4 lõike 1 kohaselt välja jäetud

Aine/segude nimetus	CASi number	Kogus (kui on kohaldatav)	Muud tingimused, mis on kohaldatavad

I LISA MÄRKUSED

1. Ained ja segud on klassifitseeritud vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EÜ) nr 1272/2008¹⁷.

2. Segusid käsitletakse puhaste ainetega samaväärsena, kui nende kontsentratsioon jääb piiridesse, mis on vastavalt nende omadustele määratud kindlaks märkuses 1 nimetatud määruse või selle viimaste tehnika arengut arvesse võtvate muudatuste põhjal, kui ei ole eriomaselt esitatud nende protsentuaalset koostist või muud kirjeldust.

3. Järgnevalt on sätestatud piirkogused iga kätitise kohta.

Kogused, mida tuleb silmas pidada asjakohaste artiklite kohaldamisel, on maksimaalsed kogused, mis on või võivad olla mis tahes ajal olemas. Kui kätitises on ohtlikke aineid ainult kuni 2 % asjaomasest piirmäärast, ei võeta seda kogust olemasoleva summaarse koguse arvutamisel arvesse, kui nende ainete asukoht kätitises ei saa põhjustada suurõnnetust mujal kätitise territooriumil.

¹⁷ ELT L 353, 31.12.2008, lk 1.

4. Ohtlike ainete või ohtlike ainete kategooriate lisamise kohta kohaldatakse vajaduse korral järgmisi eeskirju:

Käitises, kus ei ole üksikut ainet või segu asjaomasest piirkogusest rohkem või sellega võrdselt, kohaldatakse järgmist reeglit, et teha kindlaks, kas käitis on hõlmatud käesoleva direktiiviga ettenähtud asjakohaste nõuetega.

Käesolevat direktiivi kohaldatakse, kui järgmise tehte summa

$$q_1/Q_{U1} + q^2/Q_{U2} + q_3/Q_{U3} + q_4/Q_{U4} + q_5/Q_{U5} + \dots \text{ on vähemalt } 1,$$

kus q_x on käesoleva lisa 1. või 2. osaga hõlmatud ohtliku aine (või ohtlike ainete kategooria) x kogus

ja Q_{UX} on 1. või 2. osa 3. veerus oleva aine või kategooria x asjaomane piirkogus.

Käesolevat direktiivi kohaldatakse, välja arvatud artiklid 9, 11 ja 13, kui järgmise tehte summa

$$q_1/Q_{L1} + q_2/Q_{L2} + q_3/Q_{L3} + q_4/Q_{L4} + q_5/Q_{L5} + \dots \text{ on vähemalt } 1,$$

kus q_x on käesoleva lisa 1. või 2. osaga hõlmatud ohtliku aine (või ohtlike ainete kategooria) x kogus

ja Q_{LX} on 1. või 2. osa 2. veerus oleva aine või kategooria x asjaomane piirkogus.

Kõnealust eeskirja kasutatakse selleks, et hinnata üldist suurõnnetuse ohtu, mida on kirjeldatud eespool kolmes punktis: oht tervisele, füüsiline oht ja keskkonnaoht. Seepärast tuleb seda rakendada kolm korda:

a) et lisada aineid ja segusid, mida on nimetatud 2. osas ja mis on klassifitseeritud akuutse toksilisuse 1., 2. või 3. kategooriasse, koos ainete ja segudega, mis kuuluvad H osasse: H1 kuni H3;

b) et lisada aineid ja segusid, mida on nimetatud 2. osas ja mis on klassifitseeritud plahvatusohtlikuks, tuleohtlikuks gaasiks, tuleohtlikuks aerosooliks, oksüdeerivaks gaasiks, tuleohtlikuks vedelikuks, isereageerivaks aineks või seguks, orgaaniliseks peroksiidiks, pürofoorseks vedelikuks, oksüdeerivaks vedelikuks või tahkeks aineks, koos ainete ja segudega, mis kuuluvad P osasse: P1 kuni P8;

c) et lisada aineid ja segusid, mida on nimetatud 2. osas ja mis on klassifitseeritud ohtlikuks veekeskkonnale akuutse toksilisuse 1. kategooriasse või kroonilise toksilisuse 1. või 2. kategooriasse koos ainete ja segudega, mis kuuluvad E osasse: E1 ja E2.

Käesoleva direktiivi asjakohaseid sätteid kohaldatakse, kui vastavalt punktidele a, b või c saadud summa on võrdne või suurem kui 1.

5. Ainete või segude, sealhulgas jäätmete puhul, mida ei ole nimetatud I lisas, kuid mis on käitises või võivad olla käitises ja millel on või võib olla käitises valitsevate olude korral omadusi, mis on samaväärsed suurõnnetusi põhjustada võivate omadustega, käsitleb

liikmesriik neid ajutiselt kui neile kõige sarnasemat Seveso kategooria või nimetatud ainet (kuni käesoleva direktiivi artikli 4 lõike 5 kohase otsuse tegemiseni).

6. Ainete ja segude puhul, mida võib nende omaduste põhjal klassifitseerida rohkem kui ühte kategooriasse, kasutatakse käesoleva direktiivi kohaldamisel madalaimat piirkogust. Märkuses 4 sätestatud reegli kohaldamisel on piirkoguseks alati asjaomasele klassifikatsioonile vastav piirkogus.

7. Ainete ja segude puhul, mis kuuluvad ohuklassi H2 AKUUTSE TOKSILISUSE 3. kategooriasse naha ja sissehingamise kaudu kokkupuute puhul, kasutatakse selliseid kokkupuuteviise käsitlevate andmete puudumise korral ekstrapoleerimist muude kokkupuuteviiside andmetest, rakendades lähenemisviisi, mis on esitatud määruses (EÜ) nr 1272/2008 (ainete ja segude klassifitseerimise, märgistamise ja pakendamise kohta) (eelkõige 1. lisa punkt 3.1.3.6.2.1.a ja tabel 3.1.2) ning määruses (EÜ) nr 1907/2008 (mis käsitleb kemikaalide registreerimist, hindamist, autoriseerimist ja piiramist (REACH)) (eelkõige II lisa punkt 5.2 (kokkupuute hindamine), samuti sellekohaseid juhendeid, mis on kättesaadavad aadressil http://guidance.echa.europa.eu/docs/guidance_document/clp_en.pdf (alates leheküljest 204).

8. Ohuklass „plahvatusohtlikud” hõlmab lõhkeainetooteid (vt määruse (EÜ) nr 1272/2008 (CLP-määrus) I lisa punkt 2.1). Kui plahvatusohtliku aine või segu kogus tootes on teada, arvestatakse käesoleva direktiivi kohaldamisel osutatud kogust. Kui plahvatusohtliku aine või segu kogus tootes on teadmata, käsitatakse käesoleva direktiivi kohaldamisel kogu toodet lõhkeainena.

9. Ainete ja segude plahvatusohtlikkuse katsetamine on vajalik ainult siis, kui ÜRO katsete ja kriteeriumide käsiraamatu¹⁸ 6. liite (3. osa) kohase sõelumismenetlusega on leitud, et aine või segu võib olla plahvatusohtlik.

10. Kui punkti 1.4 kohaseid plahvatusohtlikke aineid vabastatakse pakendist või pakitakse ümber, klassifitseeritakse need kandesse P3 alla, kui ei ole näidatud, et oht vastab määruse (EÜ) nr 1272/2008 kohaselt ikkagi veel punktile 1.4.

11.1. Tuleohtlikke aerosoole klassifitseeritakse vastavalt direktiivile 75/324/EMÜ aerosoole käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta¹⁹. Direktiivi 75/324/EMÜ kohased eriti tuleohtlikud ja tuleohtlikud aerosoolid vastavad määruse (EÜ) nr 1272/2008 tuleohtlike aerosoolide 1. ja 2. kategooriale.

11.2. Kõnealuse kande kasutamiseks peab olema dokumenteeritud, et aerosoolimahutis ei ole 1. ega 2. kategooria tuleohtlikku gaasi ega 1. kategooria tuleohtlikku vedelikku.

12. Vastavalt määruse (EÜ) nr 1272/2008 I lisa punktile 2.6.4.5 tuleb vedelikud leektäpiga üle 35 °C klassifitseerida 3. kategooriaase, kui need ei soodusta põlemist. See ei kehti aga kõrgendatud rõhu ja temperatuuri puhul ja seepärast on sellised vedelikud käesolevas kategoorias.

---

¹⁸ Rohkem juhiseid katsetustest loobumise kohta on esitatud meetodi A.14 kirjelduses, vt 30. mai 2008. aasta määrus (EÜ) nr 440/2008, millega kehtestatakse katsemeetodid vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EÜ) nr 1907/2006, mis käsitleb kemikaalide registreerimist, hindamist, autoriseerimist ja piiramist (REACH) (ELT L 142, 31.5.2008, p. 1).

¹⁹ EÜT L 147, 9.6.1975, lk 40.

13. Ammooniumnitraat (5000/10000): väetised, mis on võimelised oma lagunemist toetavaks lagunemiseks

Õeldu kehtib ammooniumnitraadipõhiste kompleks- ja täisväetiste suhtes (kompleks- ja täisväetised sisaldavad ammooniumnitraati koos fosfaadi ja/või potasega), mis vastavalt ÜRO künakatsele (vt ÜRO ohtlike kaupade veo soovitude katsete ja kriteeriumide käsiraamatu III osa alapunkt 38.2) võivad hakata oma lagunemist toetavalt lagunema ja milles ammooniumnitraadis oleva lämmastiku protsent on:

- 15,75²⁰ ja 24,5²¹ massiprotsendi vahemikus ja mis ei sisalda põlevaid/orgaanilisi aineid kokku üle 0,4 % või mis vastavad Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 2003/2003²² III-2 lisa nõuetele;
- kuni 15,75 massiprotsenti ja mille põlevate ainete kogus ei ole piiratud.

14. Ammooniumnitraat (1250/5000): väetisele sobiva puhtusastmega

Kohaldatakse ammooniumnitraadipõhiste lihtväetiste ning kompleks- ja täisväetiste suhtes, mis vastavad Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 2003/2003 III-2 lisa nõuetele ja mille ammooniumnitraadipõhise lämmastiku sisaldus on:

- üle 24,5 massiprotsendi, välja arvatud ammooniumnitraadipõhise lihtväetise segud dolomiidi, lubjakivi ja/või kaltsiumkarbonaadiga, mille puhtusaste on vähemalt 90 %;
- üle 15,75 massiprotsendi ammooniumnitraadi ja ammooniumsulfaadi segude puhul;
- üle 28 massiprotsendi,²³ kui kõne all on ammooniumnitraadipõhise lihtväetise segu dolomiidi, lubjakivi ja/või kaltsiumkarbonaadiga, mille puhtusaste on vähemalt 90 %.

15. Ammooniumnitraat (350/2 500): tehnilise puhtusastmega

See kehtib ammooniumnitraadi ja ammooniumnitraadi segude suhtes, milles ammooniumnitraadipõhise lämmastiku sisaldus on:

- 24,5–28 massiprotsenti ja mis sisaldab kuni 0,4 % põlevaid aineid;
- üle 28 massiprotsendi ja mis sisaldab kuni 0,2 % põlevaid aineid.

Samuti kehtib see ammooniumnitraadi vesilahuste suhtes, mille ammooniumnitraadi sisaldus on üle 80 massiprotsendi.

16. Ammooniumnitraat (10/50): nõuetele mitte vastavad materjalid ja väetised, mis ei läbi detonatsioonitesti

See kehtib järgmistel juhtudel:

---

²⁰ 15,75 massiprotsenti ammooniumnitraadipõhise lämmastikku vastab 45 %-le ammooniumnitraadile.

²¹ 24,5 massiprotsenti ammooniumnitraadipõhise lämmastikku vastab 70 %-le ammooniumnitraadile.

²² ELT L 304, 21.11.2003, lk 1.

²³ 28 massiprotsenti ammooniumnitraadipõhise lämmastikku vastab 80 %-le ammooniumnitraadile.

- tootmisprotsessist kõrvaldatud materjal, ammooniumnitraat ja ammooniumnitraadi segud, ammooniumnitraadipõhised lihtväetised ning märkustes 2 ja 3 osutatud ammooniumnitraadipõhised kompleks- ja täisväetised, mis lõppkasutaja tagastab või on tagastanud tootjale, saatnud ajutiseks ladustamiseks või ümbertöötlemiskäitisele ümbertöötamiseks, ringlussevõtuks või ohutu kasutamise jaoks ümbertöötlemiseks, kuna need ei vasta enam märkuste 2 ja 3 nõuetele;
- märkuse 1 esimeses taandes ja märkuses 2 osutatud väetiste suhtes, mis ei vasta enam määruse 2003/2003/EÜ III-2 lisa nõuetele.

17. Kaaliumnitraat (5000/10000)

See kehtib selliste granuleeritud/mikrogranuleeritud kaaliumnitraadipõhiste liitväetiste kohta, mille omadused on sama ohtlikud kui puhtal kaaliumnitraadil.

18. Kaaliumnitraat (1250/5000)

See kehtib selliste kristallitud kaaliumnitraadipõhiste liitväetiste kohta, mille omadused on sama ohtlikud kui puhtal kaaliumnitraadil.

19. Polüklorodibensofuraanid ja polüklorodibensodioksiinid

Polüklorodibensofuraanide ja polüklorodibensodioksiinide koguste arvutamiseks kasutatakse järgmisi tegureid:

Maailma Terviseorganisatsiooni TEFid (2005)			
2,3,7,8-TCDD	1	2,3,7,8-TCDF	0,1
1,2,3,7,8-PeCDD	1	2,3,4,7,8-PeCDF	0,3
		1,2,3,7,8-PeCDF	0,03
1,2,3,4,7,8-HxCDD	0,1		
1,2,3,6,7,8-HxCDD	0,1	1,2,3,4,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,7,8,9-HxCDD	0,1	1,2,3,7,8,9-HxCDF	0,1
		1,2,3,6,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,4,6,7,8-HpCDD	0,01	2,3,4,6,7,8-HxCDF	0,1
OCDD	0,0003	1,2,3,4,6,7,8-HpCDF	0,01
		1,2,3,4,7,8,9-HpCDF	0,01

		OCDF	0,0003
(T = tetra, P = penta, Hx = heksta, Hp = hepta ja O = okta)			
Viide: Van den Berg et al „The 2005 World Health Organization Re-evaluation of Human and Mammalian Toxic Equivalency Factors for Dioxins and Dioxin-like Compounds” (Dioksiinide ja dioksiinilaadsete ühendite toksilisust inimesele ja imetajatele iseloomustavate toksilisuse ekvivalentfaktorite ümberhindamine Maailma Terviseorganisatsiooni poolt 2005. aastal).			

II LISA

MINIMAALSED ANDMED JA TEAVE, MIS TULEB ESITADA ARTIKLIS 9 SÄTESTATUD OHUTUSARUANDES

1. Suurõnnetuse vältimise seisukohast vajalik teave käitise juhtimissüsteemi ja korralduse kohta

Kõnealune teave sisaldab III lisas esitatud üksikasju.
2. Käitise ümbruse kirjeldus:
  - a) käitise territooriumi ja ümbruse, sealhulgas geograafilise asukoha, meteoroloogiliste, geoloogiliste, hüdroloogiliste tingimuste ja vajaduse korral ka ajaloo kirjeldus;
  - b) käitise seadmed ja muu tegevus, mis võib tekitada suurõnnetuse ohtu;
  - c) naabruses asuvad asutused, muud tootmiskohad, alad ja muutused, mis võivad suurendada suurõnnetuse ohtu, raskendada selle tagajärgi ja põhjustada doominoefekti;
  - d) selliste alade kirjeldus, kus võib aset leida suurõnnetus.
3. Käitise kirjeldus:
  - a) ohutuse, suurõnnetuse ohu peamiste allikate ja sellist suurõnnetust põhjustavate tingimuste seisukohast tähtsate käitise peamiste tegevusalade ja osade ning toodete kirjeldus koos kavandatud ennetusmeetmete kirjeldusega;
  - b) tööprotsesside, eriti käitamismeetodite kirjeldus;
  - c) ohtlike ainete kirjeldus:
    - i) ohtlike ainete ülevaade, kaasa arvatud:
      - ohtlike ainete tunnusandmed: keemiline nimetus, CASi number, nimetus Rahvusvahelise Puhta Keemia ja Rakenduskeemia Liidu nomenklatuuris,
      - käitises olevate või olla võivate ohtlike ainete maksimumkogus;
    - ii) ohtliku kemikaali füüsikalised, keemilised, toksikoloogilised omadused ning inimese tervishoiu ja keskkonnaga seotud ohud, nii vahetu kui hiljem avalduva toimega;
    - iii) aine füüsikaline ja keemiline käitumine tavatingimustel kasutamise ja võimaliku õnnetuse korral.
4. Võimalike õnnetuste ohu tuvastamine ja analüüsimine ning õnnetuste vältimise meetodid:

a) suurõnnetuse võimaliku stsenaariumi üksikasjalik kirjeldus ja selle tõenäosus või tingimused, mille juures suurõnnetus on võimalik, samuti ülevaade sündmustest, mis võivad olla olulised stsenaariumi käivitumisel ettevõttesisestel või -välistel põhjustel, kusjuures näidatakse konkreetselt:

- i) töökorraldusega seotud ohuallikad;
- ii) välised riskid ja ohuallikad, mis on seotud doominoefektiga või naabruses asuvate muude tootmiskohtade, alade ja võimalike muutustega, mis võivad suurendada suurõnnetuse ohtu ja raskendada tagajärgi;
- iii) keskkonnariskid ja ohuallikad, näiteks maavärinad või üleujutused;

b) artikli 13 lõike 2 ja artikli 21 sätete kohane kindlakstehtud võimaliku suurõnnetuse ulatuse ja tagajärgede raskuse hindamine, sealhulgas kaardid, pildid või vajaduse korral samaväärne kirjeldus, kus näidatakse piirkonnad, mida selline käitise põhjustatud õnnetus võib mõjutada;

c) ülevaade varasematest õnnetustest ja vahejuhtumitest samade ainete ja kasutatavate protsessidega, nendest saadud õppetundide analüüs ja selgesõnalised viited konkreetsetele meetmetele, mis on võetud selliste õnnetuste ärahoidmiseks;

d) käitise ohutuse tagamiseks kasutatud tehniliste parameetrite ja seadmete kirjeldus.

5. Kaitse- ja sekkumismeetmed õnnetuse tagajärgede piiramiseks:

a) käitisesse paigaldatud selliste seadmete kirjeldus, millega piiratakse suurõnnetuse mõju inimeste tervisele ja keskkonnale, sealhulgas näiteks anduri- ja kaitsesüsteemid, tehnilised seadised võimalike juhuslike lekete piiramiseks (sealhulgas sprinklersüsteem, aurutõkkekraanid, hädaolukorra jaoks ettenähtud kogumisnõud või -anumad, kaitseklapid; inertimissüsteemid; tulekustutusvee laialivoolamise piiramine);

b) häire andmise ja sekkumise korraldus;

c) mobiliseeritavate sise- ja välisressursside kirjeldus;

d) artikli 11 kohaselt esitatava käitisesisese hädaolukorras toimimise plaani koostamiseks vajalik kokkuvõtte eespool punktides a, b ja c kirjeldatud elementidest.

III LISA

SUURÕNNETUSTE VÄLTIMISE SEISUKOHAST TÄHTIS ARTIKLIS 9 OSUTATUD TEAVE KÄITISE JUHTIMISE SÜSTEEMI JA KORRALDUSE KOHTA

Käitaja ohutuse juhtimise süsteemi rakendamisel võetakse arvesse järgmisi elemente:

a) ohutuse juhtimise süsteem vastab võimaliku ohu suurusele, ettevõtte tootmistegevusele ja organisatsiooni keerukusele ning tugineb ohtude hinnangule. Ohutuse juhtimise süsteem peaks sisaldama seda osa üldisest juhtimissüsteemist, mis hõlmab suurõnnetuse vältimise põhimõtete määratlemise ja rakendamisega seotud organisatsioonilist struktuuri, vastutusalaade jaotust, tavasid, korda, protsesse ja vahendeid. Arvesse võetakse muid olemasolevaid juhtimissüsteeme, sealhulgas selliseid nagu ISO, OSHAS ja EMAS;

b) ohutuse juhtimise süsteemis käsitletakse järgmisi küsimusi:

i) korraldus ja töötajad – kõigil korraldustasemetel suurõnnetuse ohu juhtimisega seotud töötajate ülesanded ja kohustused. Selliste töötajate koolitusvajaduste kindlakstegemine ja vastava koolituse pakkumine. Töötajate ja käitises töötavate allhankijate kaasamine;

ii) suuremate ohtude kindlakstegemine ja hindamine — tava- ja erandkäitamisest tulenevate suurõnnetuse ohtude süstemaatilise kindlakstegemise korra vastuvõtmine ja rakendamine ning selliste ohtude tõenäosuse ja raskusastme hindamine;

iii) töökorralduslikud meetmed — käitist, selle tööd, seadmeid, häireolukorras toimimist ja ajutist seiskamist käsitleva korra ja juhendite vastuvõtmine ning rakendamine;

iv) muudatuste juhtimine — uute käitiste, protsesside või hoidlate planeerimise või nende muutmise kavandamise menetluste vastuvõtmine ja rakendamine;

v) ohutuskultuur – meetmed ohutuskultuuri hindamiseks ja arendamiseks;

vi) plaanide koostamine hädaolukordadeks – menetluste vastuvõtmine ja rakendamine tõenäoliste õnnetusjuhtumite kindlakstegemiseks süstemaatilise analüüsiga ja hädaolukorras toimimise plaanide ettevalmistamine, katsetamine ja läbivaatamine sellistele õnnetustele reageerimiseks ja asjaomastele töötajatele erikoolituse andmiseks. Selline koolitamine hõlmab kõiki käitises töötavaid isikuid, sealhulgas asjakohaseid allhankijaid;

vii) tegevuse jälgimine – menetluste vastuvõtmine ja rakendamine käitaja suurõnnetuse vältimise põhimõtete ja ohutuse juhtimise süsteemiga kehtestatud eesmärkide täitmise pidevaks hindamiseks ning uurimise ja parandusmeetmete võtmise mehhanismid juhuks, kui neid eesmärke ei järgita. Menetlused hõlmavad käitaja süsteemi suurõnnetusest ja ohtlikest olukordadest teatamiseks, eriti kui kaitsemeetmetes on olnud puudujääke, ning nende uurimiseks ja saadud õppetundide põhjal järeelmeetmete võtmiseks. Menetlused võiksid hõlmata ka tulemuslikkuse näitajaid nagu ohutusalase tulemuslikkuse näitajad ja/või muud asjakohased näitajad;

viii) auditeerimine ja läbivaatamine – suurõnnetuse vältimise põhimõtete ning ohutuse juhtimise süsteemi tulemuslikkuse ja sobivuse korrapärase süstemaatilise hindamise menetluste vastuvõtmine ja rakendamine; põhimõtete ja ohutuse juhtimise süsteemi toimimise dokumenteeritud läbivaatamine ja ajakohastamine juhtkonna poolt, sealhulgas auditiga kindlaks tehtud vajalike muudatuste kavandamine ja kasutusse võtmine.

IV LISA

ANDMED JA TEAVE, MIDA PEAVAD SISALDAMA ARTIKLI 11 KOHASED HÄDAOLUKORRAS TOIMIMISE PLAANID

1. Käitisesised hädaolukorras toimimise plaanid

Hädaolukorras toimimise korra käivitamiseks volitatud isikute ja käitise territooriumil tagajärgede leevendamise eest vastutava ja seda tegevust koordineeriva isiku nimi või ametikoht:

- a) sellise isiku nimi või ametikoht, kelle ülesanne on pidada sidet asutusega, kes vastutab käitisevälise hädaolukorras toimimise plaani eest;
- b) suurõnnetuse tekkimise seisukohast oluliste ettenähtavate tingimuste või sündmuste puhul nende kontrolli alla saamiseks võetavate meetmete, samuti nende tagajärgede piiramise meetmete kirjeldus, sealhulgas ohutusseadmete ja olemasolevate vahendite kirjeldus;
- c) käitise territooriumil inimesi ähvardavate ohtude piiramise kord, sealhulgas hoiatuste andmise viis ja meetmed, mida inimesed peavad võtma pärast hoiatuse saamist;
- d) meetodid, kuidas õnnetusest varakult hoiatatakse käitisevälise hädaolukorras toimimise plaani käivitamise eest vastutavat asutust, teave, mida esialgne hoiatus peaks sisaldama, ja edaspidi saadava üksikasjalikuma teabe edastamise kord;
- e) väljaspool käitise territooriumi võetavate tagajärgede leevendamise meetmete toetamise kord.

2. Käitisevälised hädaolukorras toimimise plaanid:

- a) hädaolukorras toimimise korra käivitamiseks volitatud isikute ja väljaspool käitise territooriumi võetava meetme juhtimise eest vastutavate ja seda koordineerivate isikute nimi või ametikoht;
- b) õnnetusjuhtumitest varase hoiatamise kord ning häire andmise ja abi kutsumise kord;
- c) käitisevälise hädaolukorras toimimise plaani rakendamiseks vajalike vahendite koordineerimise kord;
- d) käitise territooriumil võetava tagajärgede leevendamise meetme toetamise kord;
- e) väljaspool käitist võetavad leevendusmeetmed, sealhulgas reageerimine ohutusaruandes esitatud suurõnnetuse, ka keskkonda kahjustavate suurõnnetuse stsenaariumide korral;
- f) õnnetust käsitleva konkreetse teabe artikli 8 kohane üldsusele ja kõigile naaberkäitistele edastamise ja üldsuse õigest käitumisest teavitamise kord;
- g) suurõnnetuse võimaliku piiriülese mõju korral teiste liikmesriikide hädaabiteenistuste teavitamise kord.

V LISA

ÜLDSELE ARTIKLI 13 LÕIKE 1 ja LÕIKE 2 PUNKTI a KOHASLT EDASTATAV TEAVE

1. osa

Kõigi käesoleva direktiiviga hõlmatud asutuste puhul:

1. Käitaja nimi või ärinimi ja asjaomase käitise täielik aadress.
2. Kinnitus, et käitise suhtes kohaldatakse käesoleva direktiivi rakendamiseks võetud õigusnorme ja et pädevale asutusele on esitatud artikli 6 lõikes 1 osutatud teatis või artikli 9 lõikes 1 osutatud ohutusaruanne.
3. Käitise tegevusala(de) kergesti arusaadav selgitus.
4. Käitises olevate ja suurõnnetuse ohtu tekitada võivate ainete ja segude tavanimetused või I lisa 1. osaga hõlmatud ohtlike ainete puhul üldnimetused või üldised ohuklassifikatsioonid koos peamiste ohtlike omaduste loetlemisega.
5. Üldteave suurõnnetuse ohu laadi kohta, kaasa arvatud selle võimalik mõju inimestele ja keskkonnale, vastavalt suurõnnetuse ärahoidmise meetmetes või ohutusaruandes esitatule.
6. Kokkuvõtlik faktiteave artikli 19 kohaselt toimunud inspekteerimise kohta ja viimaste inspekteerimisaruannete tähtsamatest tulemustest ning viide või link sellekohasele inspekteerimisplaanile.
7. Üksikasjad selle kohta, kust saab täiendavat teavet, võttes arvesse artiklis 21 sätestatud konfidentsiaalsusnõudeid.

2. osa

Kõrgema tasandi käitiste puhul lisaks käesoleva lisa 1. osas osutatud teabele:

1. Kokkuvõtlik faktiteave peamiste suurõnnetuse stsenaariumide kohta ja peamised sündmuste tüübid, mis võivad viia iga stsenaariumi realiseerumiseni.
2. Piisav teave selle kohta, kuidas asjaomaseid elanikerühmi hoiatatakse ja suurõnnetuse korral sündmustega kursis hoitakse.
3. Piisav teave meetmete kohta, mida asjaomased elanikerühmad peavad võtma, ja selle kohta, kuidas nad peaksid suurõnnetuse korral käituma.
4. Kinnitus selle kohta, et käitaja peab oma territooriumil võtma piisavad meetmed eelkõige koostöös hädaabiteenistustega, et suurõnnetusega toime tulla ja minimeerida nende mõju.
5. Vajalik teave käitisevälise hädaolukorras toimimise plaani kohta, mille alusel leevendatakse õnnetuse võimalikke tagajärgi väljaspool käitise territooriumi. Selles

peaks olema nõuanne järgida õnnetuse ajal kõiki hädaabiteenistuste juhtnööre ja korraldusi.

6. Vajaduse korral märkida ära, kas käitis asub muu liikmesriigi territooriumi läheduses ja kas on võimalik piiriülese mõjuga suurõnnetus, mille puhul kohaldatakse ÜRO Euroopa Majanduskomisjoni tööstusõnnetuste piiriülese mõju konventsiooni.

VI LISA

ARTIKLI 16 LÕIKES 1 SÄTESTATUD KRITEERIUMID, MILLE KOHASELT ÕNNETUSEST TULEB TEATADA KOMISJONILE

I. Komisjonile tuleb teatada kõigist lõikega 1 hõlmatud õnnetustest, samuti õnnetustest, millel on vähemalt üks lõigetes 2, 3, 4 või 5 osutatud tagajärg.

1. Asjaomased ained

Tulekahju või plahvatus või juhuslik leke, mis hõlmab sellist ohtlike ainete kogust, mis moodustab vähemalt 1% I lisa 3. veerus sätestatud piirkogusest.

2. Inimestele ja kinnisvarale tekitatud kahju

Vahetult ohtliku ainega seotud õnnetus, millel on üks järgmistest tagajärgedest:

- a) surmajuhtum;
- b) käitises on viga saanud ja vähemalt 24 tunniks haiglaravile saadetud kuus inimest;
- c) väljaspool käitist on vähemalt 24 tunniks haiglaravile saadetud üks inimene;
- d) õnnetuse tagajärjel on saanud kannatada ja muutunud kasutamiskõlbmatuks väljaspool käitist asuv elamu (asuvad elamud);
- e) inimeste evakueerimine või kinnipidamisruumidesse paigutamine rohkem kui 2 tunniks (inimeste arv × tundide arv): korrutise väärtus on vähemalt 500;
- f) joogivee-, elektri- või gaasivarustuse või telefoniteenuste katkemine rohkem kui 2 tunniks (inimeste arv × tundide arv): korrutise väärtus on vähemalt 1 000.

3. Vahetu keskkonnakahju:

- a) alaline või pikaajaline kahju elupaikadele maismaal:
  - i) 0,5 ha või rohkem õigusnormidega kaitstud keskkonna- või looduskaitse seisukohast olulisest elupaigast;
  - ii) vähemalt 10 hektarit ulatuslikumast elupaigast, sealhulgas põllumajandusmaast;
- b) märkimisväärne või pikaajaline kahju magevee- ja merekeskkonnale:
  - i) 10 km või rohkem jõest või kanalist;
  - ii) 1 ha või rohkem järve või tiigi pindalast;
  - iii) 2 ha või rohkem delta pindalast;
  - iv) 2 ha või rohkem rannikualast või avamerest;

c) märkimisväärne kahju põhjaveekihtidele:

i) 1 ha või rohkem.

4. Varaline kahju:

a) kahju kaitise varale vähemalt 2 miljonit eurot;

b) kahju väljaspool kaitist asuvale varale vähemalt 0,5 miljonit eurot.

5. Piiriülene kahju

Kõik ohtlike ainetega seotud õnnetused, mille tagajärjed ilmnevad väljaspool asjaomase liikmesriigi territooriumi.

II. Komisjonile tuleks teatada õnnetustest või ohtlikest olukordadest, mida liikmesriigid peavad erilist tehnilist huvi pakkuvateks suurõnnetuste vältimisel ja nende tagajärgede piiramisel ning mis ei vasta eespool sätestatud kriteeriumidele.

VII LISA

KRITEERIUMID ERANDI TEGEMISEKS VASTAVALT ARTIKLILE 4

VIII LISA
VASTAVUSTABEL

Direktiiv 96/82/EÜ	Käesolev direktiiv
Artikkel 1	Artikkel 1
Artikli 2 lõike 1 esimene lõik	Artikli 2 lõige 1
Artikli 2 lõike 1 teine lõik	Artikli 3 lõige 11
Artikli 2 lõige 2	---
Artikli 3 lõige 1	Artikli 3 lõige 1
Artikli 3 lõige 2	Artikli 3 lõige 7
Artikli 3 lõige 3	Artikli 3 lõige 8
Artikli 3 lõige 4	Artikli 3 lõige 9
Artikli 3 lõige 5	Artikli 3 lõige 12
Artikli 3 lõige 6	Artikli 3 lõige 13
Artikli 3 lõige 7	Artikli 3 lõige 14
Artikli 3 lõige 8	Artikli 3 lõige 15
---	Artikli 3 lõiked 2–6, 10–11 ja 16–18
Artikkel 4	Artikli 2 lõike 2 punktid a–g
---	Artikkel 4
Artikkel 5	Artikkel 5
Artikli 6 lõige 1	Artikli 6 lõige 2
Artikli 6 lõike 2 punktid a–g	Artikli 6 lõike 1 punktid a–g
---	Artikli 6 lõike 1 punkt h
Artikli 6 lõige 3	Artikli 6 lõige 3
Artikli 6 lõige 4	Artikli 6 lõige 4
---	Artikli 6 lõige 5

Artikli 7 lõige 1	Artikli 7 lõige 1
---	Artikli 7 lõike 2 punktid a–b
Artikli 7 lõige 1a	Artikli 7 lõike 2 punkt c
Artikli 7 lõige 2	---
Artikli 7 lõige 3	---
---	Artikli 7 lõige 3
---	Artikli 7 lõige 4
Artikkel 8	Artikkel 8
Artikli 9 lõige 1	Artikli 9 lõige 1
Artikli 9 lõike 2 esimene lõik	Artikli 9 lõige 2
Artikli 9 lõike 2 teine lõik	---
Artikli 9 lõige 3	Artikli 9 lõige 3
Artikli 9 lõige 4	Artikli 9 lõige 6
Artikli 9 lõige 5	Artikli 9 lõige 5
Artikli 9 lõige 6	---
---	Artikli 9 lõiked 4 ja 7
Artikkel 10	Artikkel 10
Artikli 11 lõike 1 punktid a–b	Artikli 11 lõige 1 punktid a–b ja artikli 11 lõige 2
Artikli 11 lõike 1 punkt c	Artikli 11 lõike 1 punkt c
Artikli 11 lõige 2	Artikli 11 lõige 3
Artikli 11 lõige 3	Artikli 11 lõige 4
Artikli 11 lõige 4	Artikli 11 lõike 5 esimene lõik
Artikli 11 lõige 4a	Artikli 11 lõike 5 teine lõik
Artikli 11 lõige 5	Artikli 11 lõige 6
Artikli 11 lõige 6	Artikli 11 lõige 7
Artikli 12 lõike 1 esimene lõik	Artikli 12 lõige 1

Artikli 12 lõike 1 teine lõik	Artikli 12 lõige 2
Artikli 12 lõige 1a	---
Artikli 12 lõige 2	Artikli 12 lõige 3
---	Artikli 12 lõige 4
Artikli 13 lõike 1 esimene lõik	Artikli 13 lõike 2 esimese lõigu punkt a teine lõik
Artikli 13 lõike 1 teise lõigu esimene ja kolmas lause	Artikli 13 lõige 1 ja lõike 2 teise lõigu viimane lause
Artikli 13 lõike 1 teise lõigu teine lause	Artikli 13 lõige 1
Artikli 13 lõike 1 kolmas lõik	Artikli 13 lõige 1 ja lõike 2 teise lõigu esimene lause
---	Artikli 13 lõike 1 teine lõik
Artikli 13 lõige 2	Artikli 13 lõige 4
Artikli 13 lõige 3	Artikli 13 lõige 5
Artikli 13 lõige 4	Artikli 13 lõike 2 punkt b
Artikli 13 lõige 5	Artikli 14 lõige 1
Artikli 13 lõige 6	Artikli 13 lõike 2 punkt c
---	Artikli 13 lõige 3
---	Artikli 13 lõige 6
---	Artikli 14 lõiked 2 – 7
Artikkel 14	Artikkel 15
Artikkel 15	Artikkel 16
Artikkel 16	Artikli 17 lõige 1
---	Artikli 17 lõiked 2–3
Artikkel 17	Artikkel 18
Artikli 18 lõige 1	Artikli 19 lõiked 1–2
Artikli 18 lõike 2 punkt a	Artikli 19 lõige 4
Artikli 18 lõike 2 punktid b–c	Artikli 19 lõige 7

Artikli 18 lõige 3	Artikli 19 lõige 10
---	Artikli 19 lõiked 3, 5, 6, 8 ja 9
Artikli 19 lõige 1	Artikli 20 lõige 1
Artikli 19 lõike 1a esimene lõik	Artikli 20 lõige 2
Artikli 19 lõike 1a teise lõigu esimene lause	Artikli 20 lõige 3
Artikli 19 lõike 1a teise lõigu teine lause	---
Artikli 19 lõike 2 esimene lõik	Artikli 20 lõige 5
Artikli 19 lõike 2 teine lõik	Artikli 20 lõige 6
Artikli 19 lõige 3	---
Artikli 19 lõige 4	Artikli 20 lõige 4
Artikli 20 lõike 1 esimene lõik	Artikli 21 lõige 1
Artikli 20 lõike 1 teine lõik	Artikli 21 lõige 2
Artikli 20 lõige 2	---
---	Artikli 21 lõige 3
---	Artikkel 22
Artikkel 21	Artikkel 23
Artikkel 22	---
Artikkel 23	Artikkel 29
Artikkel 24	Artikkel 28
Artikkel 25	Artikkel 30
Artikkel 26	Artikkel 31
---	Artiklid 24–27
I lisa sissejuhatuse punktid 1–5	I lisa märkuste punktid 1–4
I lisa sissejuhatuse punktid 6–7	---
I lisa 1. osa	I lisa 2. osa
I lisa 1. osa märkused	I lisa märkuste punktid 13–19

I lisa 2. osa	I lisa 1. osa
I lisa 2. osa märkuste punkt 1	I lisa märkuste punktid 1 ja 5–7
I lisa 2. osa märkuste punkt 2	I lisa märkuste punktid 8–10
I lisa 2. osa märkuste punkt 3	I lisa märkuste punktid 11–12
I lisa 2. osa märkuste punkt 4	I lisa märkuste punkt 4
---	I lisa 3. osa
II lisa, punktid I–III	II lisa punktid 1–3
II lisa punkt IV, A	II lisa punkt 4, A
---	II lisa punkti 4A esimene, teine ja kolmas taane
II lisa punkt IVA	II lisa punkt 4B
---	II lisa punkt 4C
II lisa punkt IVC	II lisa punkt 4D
II lisa punkt V	II lisa punkt 5
III lisa sissejuhatav lõik ja punktid a–b	III lisa sissejuhatavad lõigud
III lisa punkti c alapunktid i–iv	III lisa punktid i–iv
---	III lisa punkt v
III lisa punkti c alapunktid v–vii	III lisa punktid vi–viii
IV lisa	IV lisa
V lisa punkt 1	V lisa punkti I alapunkt 1
V lisa punkt 2	---
V lisa punktid 3–6	V lisa punkti I alapunktid 2–5
---	V lisa punkti I alapunkt 6
V lisa punktid 7–10	V lisa punkti II alapunktid 2–5
V lisa punkt 11	V lisa punkti I alapunkt 7
---	V lisa punkti II alapunktid 1 ja 6
VI lisa punkt I	VI lisa punkt I

VI lisa punkt II	---
---	VII lisa
---	VIII lisa